III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — VIDEOMØDE — RU'S 143. PLENARFORSAMLING, 17.3.2021-19.3.2021

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny pagt om migration og asyl

(2021/C 175/06)

Ordfører:	Antje GROTHEER (DE/PES), næstformand for delstatsparlamentet i Bremen
Basisdokumenter:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »En ny pagt om migration og asyl« (COM(2020) 609 final) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om asylforvaltning og migrationsstyring og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og forslaget til forordning (EU) XXX/XXX [Asyl- og Migrationsfonden] (COM(2020) 610 final) Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (COM(2020) 611 final) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2008/1240 og (EU) 2019/817 (COM(2020) 612 final) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet (COM(2020) 613 final) Ændret forslag til en Eurodacforordning (COM(2020) 614 final) Kommissionens henstilling om lovlige adgangsveje til beskyttelse i EU: fremme af genbosætning, indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje (C(2020) 6467 final) Kommissionens henstilling af 23. september 2020 om samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende operationer, som udføres af fartøjer, der ejes eller drives af private enheder, med henblik på eftersøgnings- og redningsaktiviteter (C(2020) 6468 final)

Kommissionens henstilling om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration (plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet)

(C(2020) 6469 final)

Meddelelse fra Kommissionen — Kommissionens retningslinjer for gennemførelsen af EU's regler om definition og bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold

(C(2020) 6470 final)

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Handlingsplan om integration og inklusion 2021-2027

(COM(2020) 758 final)

I. **ANBEFALEDE ÆNDRINGER**

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om asylforvaltning og migrationsstyring og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og forslaget til forordning (EU) XXX/XXX [Asyl- og Migrationsfonden]

Anbefalet ændring 1

COM(2020) 610 final, betragtning 26

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kun personer, der har større sandsynlighed for at få ret til ophold i Unionen, bør omfordeles. Anvendelsesområdet for omfordeling af ansøgere om international beskyttelse bør derfor begrænses til dem, der ikke er omfattet af den grænseprocedure, der er fastsat i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*].	Kun personer, der har større sandsynlighed for at få ret til ophold i Unionen, bør omfordeles. Anvendelsesområdet for omfordeling af ansøgere om international beskyttelse bør derfor begrænses til dem, der ikke er omfattet af den grænseprocedure, der er fastsat i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*]. ***Europa-Kommissionen udarbejder og ajourfører regelmæssigt en liste over sikre lande med henblik på eventuelle tilbagesendelsesprocedurer.***

Begrundelse

For at dette kriterium kan anvendes korrekt, bør det fastsættes, at Kommissionen udarbejder og regelmæssigt ajourfører en liste over sikre lande med henblik på eventuel tilbagesendelse.

Anbefalet ændring 2

COM(2020) 610 final, betragtning 36

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Denne forordning bør finde anvendelse på ansøgere om subsidiær beskyttelse og personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, for derved at sikre ligebehandling af alle ansøgere og personer med international beskyttelse samt sammenhæng med gældende EU-ret på asylområdet, navnlig forordning (EU) XXX/XXX [*kvalifikationsforordningen*].	Denne forordning bør finde anvendelse på ansøgere om subsidiær beskyttelse, personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse***, og ansøgere om og modtagere af andre former for beskyttelse som foreskrevet af medlemsstaterne*** for derved at sikre ligebehandling af alle ansøgere og personer med international beskyttelse samt sammenhæng med gældende EU-ret på asylområdet, navnlig forordning (EU) XXX/XXX [*kvalifikationsforordningen*].

Begrundelse

Det anses for nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for forordningen til at omfatte ikke bare ansøgere om og modtagere af international og subsidiær beskyttelse, men også ansøgere om og modtagere af andre former for beskyttelse, som foreskrevet af medlemsstaterne.

Anbefalet ændring 3

COM(2020) 610 final, betragtning 47

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Definitionen af familiemedlem i denne forordning bør omfatte ansøgerens søskende. At sikre, at søskende genforenes, er af særlig betydning for at forbedre ansøgernes chancer for at blive integreret og dermed mindske ulovlige bevægelser. Anvendelsesområdet for definitionen af familiemedlem bør også afspejle virkeligheden i forbindelse med de nuværende migrationstendenser, hvor ansøgerne ofte ankommer til medlemsstaternes område efter en længere periode i transit. Definitionen bør derfor omfatte familier, der er skabt uden for oprindelseslandet, ***men*** inden de ankom til medlemsstatens område. Denne begrænsede og målrettede udvidelse af anvendelsesområdet for definitionen forventes at mindske incitamentet for visse asylansøgere til at indgå i visse ulovlige bevægelser inden for Unionen.	Definitionen af familiemedlem i denne forordning bør omfatte ansøgerens søskende. At sikre, at søskende genforenes, er af særlig betydning for at forbedre ansøgernes chancer for at blive integreret og dermed mindske ulovlige bevægelser. Anvendelsesområdet for definitionen af familiemedlem bør også afspejle virkeligheden i forbindelse med de nuværende migrationstendenser, hvor ansøgerne ofte ankommer til medlemsstaternes område efter en længere periode i transit. Definitionen bør derfor omfatte familier, der er skabt uden for oprindelseslandet, inden ***og efter*** de ankom til medlemsstatens område. Denne begrænsede og målrettede udvidelse af anvendelsesområdet for definitionen forventes at mindske incitamentet for visse asylansøgere til at indgå i visse ulovlige bevægelser inden for Unionen.

Begrundelse

Familier stiftes ofte i værtsmedlemsstaterne, og retten til familiens enhed bør derfor garanteres i forbindelse med omfordelingen, uanset hvornår og hvor familien er stiftet. Ellers er der en risiko for diskriminerende bestemmelser.

Anbefalet ændring 4

COM(2020) 610 final, betragtning 63

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at støtte de medlemsstater, hvortil der foretages omfordeling som en solidaritetsforanstaltning, bør der ydes finansiel bistand over EU-budgettet. For at tilskynde medlemsstaterne til at prioritere omfordelingen af ***uledsagede*** mindreårige bør der ydes et højere tilskyndelsesbidrag.	For at støtte de medlemsstater, hvortil der foretages omfordeling som en solidaritetsforanstaltning, bør der ydes finansiel bistand over EU-budgettet. For at tilskynde medlemsstaterne til at prioritere omfordelingen af mindreårige ***og kvinder, der rejser alene,*** bør der ydes et højere tilskyndelsesbidrag.

Begrundelse

Der bør stilles et større finansielt incitament til rådighed for *alle* børn (sammen med deres forældre og søskende), ikke kun for uledsagede mindreårige flygtninge. Dette bør desuden også gælde for kvinder, der rejser alene. Kvinder og piger er ifølge mange rapporter udsat for en stor risiko for kønsspecifik vold i modtagelsescentrene. Overbelægningen i nogle af de græske hotspots har ført til en betydelig stigning i risikoen for seksuel og kønsspecifik vold, især for kvinder, der rejser alene, som ofte ikke kan indlogeres for sig selv. Ifølge Kommissionen risikerer især sårbare kvindelige migranter og flygtninge samt uledsagede mindreårige desuden i højere grad at blive ofre for menneskehandel. For at minimere disse risici bør der derfor også være større finansielle incitamenter for omfordelingen af kvinder.

Anbefalet ændring 5

COM(2020) 610 final, artikel 2, litra w)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»migrationspres«: en situation, hvor et stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer ankommer, eller der er risiko herfor, bl.a. når dette sker efter eftersøgnings- og redningsaktioner, som følge af en medlemsstats geografiske beliggenhed og en specifik udvikling i tredjelande, som medfører migrationsbevægelser, der pålægger selv velforberedte asyl- og modtagelsessystemer en byrde og kræver øjeblikkelig handling;	»migrationspres«: en situation, hvor et stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer ankommer, eller der er risiko herfor***, på lokalt, regionalt og/eller national plan***, bl.a. når dette sker efter eftersøgnings- og redningsaktioner, som følge af en medlemsstats ***eller dens regioners*** geografiske beliggenhed og en specifik udvikling i tredjelande, som medfører migrationsbevægelser, der pålægger selv velforberedte asyl- og modtagelsessystemer en byrde og kræver øjeblikkelig handling;

Begrundelse

Ved migrationsbevægelser, der ikke berører hele asyl- og modtagelsessystemet, kan der stadig være områder og steder, der er under særligt pres og derved risikerer at blive overbelastede.

Anbefalet ændring 6

COM(2020) 610 final, artikel 6, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne ***indfører*** nationale strategier til at sikre tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre et effektivt asylforvaltnings- og migrationsstyringssystem i overensstemmelse med principperne i denne del. Disse strategier ***skal*** omfatte beredskabsplanlægning på nationalt plan under hensyntagen til beredskabsplanlægningen i medfør af forordning (EU) XXX/XXX [*Den Europæiske Unions Asylagentur*], forordning (EU) 2019/1896 (Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning) og direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om modtagelsesforhold*] og de rapporter, Kommissionen har udarbejdet inden for rammerne af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet. Disse nationale strategier ***skal indeholde*** oplysninger om, hvordan medlemsstaten gennemfører de principper, der er fastsat i denne del, og de retlige forpligtelser, der følger heraf på nationalt plan. Der ***skal*** heri tages hensyn til andre relevante strategier og eksisterende støtteforanstaltninger, navnlig inden for rammerne af forordning (EU) XXX/XXX [*Asyl- og Migrationsfonden]* og forordning (EU) XXX/XXX [*Den Europæiske Unions Asylagentur*], og de skal være i overensstemmelse med og supplere de nationale strategier for integreret grænseforvaltning, der er fastlagt i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) 2019/1896. I disse strategier bør der også tages hensyn til resultaterne af den overvågning, der foretages af Asylagenturet og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, af den evaluering, der foretages i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013, samt de evalueringer, der foretages i henhold til artikel 7 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om screening*].	Medlemsstaterne ***stræber efter*** nationale strategier til at sikre tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre et effektivt asylforvaltnings- og migrationsstyringssystem i overensstemmelse med principperne i denne del. Disse strategier ***bør*** omfatte beredskabsplanlægning på ***lokalt, regionalt og*** nationalt plan under hensyntagen til beredskabsplanlægningen i medfør af forordning (EU) XXX/XXX [*Den Europæiske Unions Asylagentur*], forordning (EU) 2019/1896 (Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning) og direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om modtagelsesforhold*] og de rapporter, Kommissionen har udarbejdet inden for rammerne af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet. Disse nationale strategier ***bør bygge på et samarbejde på flere niveauer mellem relevante interessenter fra lokale og regionale myndigheder, den offentlige og private sektor og civilsamfundet og*** indeholde oplysninger om, hvordan medlemsstaten gennemfører de principper, der er fastsat i denne del, og de retlige forpligtelser, der følger heraf på nationalt plan. Der ***bør*** heri tages hensyn til andre relevante strategier og eksisterende støtteforanstaltninger, navnlig inden for rammerne af forordning (EU) XXX/XXX [*Asyl- og Migrationsfonden]* og forordning (EU) XXX/XXX [*Den Europæiske Unions Asylagentur*], og de skal være i overensstemmelse med og supplere de nationale strategier for integreret grænseforvaltning, der er fastlagt i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) 2019/1896. I disse strategier bør der også tages hensyn til resultaterne af den overvågning, der foretages af Asylagenturet og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, af den evaluering, der foretages i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013, samt de evalueringer, der foretages i henhold til artikel 7 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om screening*].

Begrundelse

Efter RU's opfattelse kan en forpligtelse til indførelse af nationale strategier give anledning til problemer med hensyn til foranstaltningens proportionalitet. Samtidig bør det lokale og regionale aspekt fremhæves yderligere, da det er på dette niveau, at strategierne skal gennemføres i praksis.

Anbefalet ændring 7

COM(2020) 610 final, artikel 11, litra h)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
at medlemsstaternes kompetente myndigheder og Asylagenturet vil behandle ansøgerens personoplysninger, herunder med henblik på udveksling af oplysninger om vedkommende udelukkende med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser som følge af denne forordning	at medlemsstaternes kompetente myndigheder og Asylagenturet vil behandle ansøgerens personoplysninger, herunder med henblik på udveksling af oplysninger om vedkommende udelukkende med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser som følge af denne forordning***, og at disse oplysninger ikke videregives til oprindelseslandet***

Begrundelse

Der bør indføres et forbud mod at videregive data om ansøgerne til deres oprindelseslande. Sådanne data bør være omfattet af den størst mulige fortrolighed.

Anbefalet ændring 8

COM(2020) 610 final, artikel 12, stk. 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Den medlemsstat, som afholder den personlige samtale, udarbejder en skriftlig sammenfatning heraf, der mindst indeholder de vigtigste oplysninger, som ansøgeren har givet under samtalen. Denne sammenfatning kan enten have form af en rapport eller et standardskema. Medlemsstaten sikrer, at ansøgeren og/eller den juridiske rådgiver eller en anden rådgiver, der repræsenterer ansøgeren, i god tid får adgang til sammenfatningen.	Den medlemsstat, som afholder den personlige samtale, udarbejder en skriftlig sammenfatning heraf, der mindst indeholder de vigtigste oplysninger, som ansøgeren har givet under samtalen. Denne sammenfatning kan enten have form af en rapport eller et standardskema ***på grundlag af en tjekliste***. Medlemsstaten sikrer, at ansøgeren og/eller den juridiske rådgiver eller en anden rådgiver, der repræsenterer ansøgeren, i god tid får adgang til sammenfatningen.

Begrundelse

Tydeliggør teksten.

Anbefalet ændring 9

COM(2020) 610 final, artikel 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 21 ***Indrejse***	
1. Påvises det på grundlag af beviser eller indicier som beskrevet i de to lister, der er omtalt i denne forordnings artikel 30, stk. 4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen], at en ansøger på irregulær vis har passeret grænsen til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, og at den pågældende er kommet fra et tredjeland, er den medlemsstat, hvori vedkommende først er indrejst, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette ansvar ophører, hvis ansøgningen registreres mere end 3 år efter den dato, hvor vedkommende passerede grænsen.	
2. Den i stk. 1 omhandlede regel gælder også, hvis ansøgeren blev ilandsat på området efter en eftersøgnings- og redningsaktion.	
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis det på grundlag af beviser eller indicier som beskrevet i de to lister, der er omhandlet i denne forordnings artikel 30, stk. 4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) XXX/ XXX [Eurodacforordningen], kan fastslås, at ansøgeren i henhold til nærværende forordnings artikel 57 blev omfordelt til en anden medlemsstat, efter at vedkommende havde passeret grænsen. I så fald er det denne anden medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.	

Begrundelse

Den foreslåede solidaritetsmekanisme og det forstærkede operative ansvar hos den europæiske grænse- og kystvagt Frontex i den nye pagt om migration og asyl samt den byrde, der opstår for lokale og regionale myndigheder i grænseregioner på grund af de forpligtende grænseprocedurer, gør, at fordelingen af ansvaret for asylansøgningen via kriteriet for den irregulære indrejse via en ydre grænse ikke længere er berettiget. Kriteriet er snarere en forhindring for en solidarisk fordeling. Desuden svækker uddelegeringen af ansvaret til indrejsemedlemsstaten for personer, der ilandsættes ved eftersøgnings- og redningsaktioner, effektiviteten af eftersøgnings- og redningsaktionerne, eftersom medlemsstaterne allerede tidligere har nægtet ilandsætning for at undgå ansvaret. Fjernelsen af artikel 21 i forslaget (= ansvaret ligger hos den medlemsstat, hvori en person først er indrejst) vil i de fleste tilfælde, hvor der konstateres irregulær indrejse, ikke ændre på, at ansvaret ligger hos staten ved de ydre grænser. Artikel 9, stk. 1, i forslaget forpligter nemlig personer, der søger beskyttelse, til at ansøge om beskyttelse i den stat, hvor den første kontakt er indgået. Denne medlemsstat er i henhold til artikel 8, stk. 2, i forslaget fortsat ansvarlig for asylproceduren, hvis der ikke er et andet kriterium, der gør sig gældende med hensyn til fastsættelse af den medlemsstat, der er ansvarlig for beskyttelsesproceduren. Fjernelsen vil dog aflaste alle nationale forvaltninger og spare omkostninger, da den fjerner en unødvendig administrativ byrde. Forsøg på tilbageførsel har allerede i dag meget ringe udsigt til at lykkes, hvis den irregulære indrejse ikke kan dokumenteres vha. Eurodacoplysninger. Dette vil bortfalde, når artikel 21 i forslaget fjernes.

Anbefalet ændring 10

COM(2020) 610 final, artikel 29, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis en medlemsstat, hvori en ansøgning om international beskyttelse er blevet registreret, finder, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, anmoder den straks og under alle omstændigheder inden to måneder fra tidspunktet for registreringen af ansøgningen den anden medlemsstat om at overtage ansvaret for ansøgeren. Uanset første afsnit skal anmodningen om overtagelse i tilfælde af et hit med data registreret i Eurodac, jf. artikel 13 og 14a i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*], eller et hit med data registreret i VIS, jf. artikel 21 i forordning (EF) nr. 767/2008, sendes senest en måned efter hittet. Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for de frister, der er fastsat i første og andet afsnit, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, hvor ansøgningen blev registreret. Hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, kan den medlemsstat, der træffer afgørelse, hvis den finder, at det er i barnets tarv, fortsætte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og anmode en anden medlemsstat om at overtage ansøgeren trods udløbet af de frister, der er fastsat i første og andet afsnit.	Hvis en medlemsstat, hvori en ansøgning om international beskyttelse er blevet registreret, finder, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, anmoder den straks og under alle omstændigheder inden to måneder fra tidspunktet for registreringen af ansøgningen den anden medlemsstat om at overtage ansvaret for ansøgeren. Uanset første afsnit skal anmodningen om overtagelse i tilfælde af et hit med data registreret i Eurodac, jf. artikel 13 og 14a i forordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacforordningen*], eller et hit med data registreret i VIS, jf. artikel 21 i forordning (EF) nr. 767/2008, sendes senest en måned efter hittet. Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for de frister, der er fastsat i første og andet afsnit, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, hvor ansøgningen blev registreret. Hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, kan den medlemsstat, der træffer afgørelse, hvis den ***efter så vidt muligt at have hørt den mindreårige*** finder, at det er i barnets tarv, fortsætte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og anmode en anden medlemsstat om at overtage ansøgeren trods udløbet af de frister, der er fastsat i første og andet afsnit.

Begrundelse

Med hensyn til proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, synes den terminologi, der anvendes i artiklen, at medføre en for stor skønsmæssige vurdering, og en høring af den uledsagede mindreårige selv vil så vidt mulig være at foretrække.

Anbefalet ændring 11

COM(2020) 610 final, artikel 55, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Når en medlemsstat har forpligtet sig til at overtage ansvaret for tilbagesendelsen, og de tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse truffet af den solidaritetsmodtagende medlemsstat, ikke tilbagesendes eller udsendes inden for otte måneder, skal den medlemsstat, der har overtaget ansvaret for tilbagesendelsen, overføre de pågældende personer til sit eget område i overensstemmelse med proceduren i artikel 57 og 58. Fristen løber fra vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, eller, efter omstændighederne, i artikel 49, stk. 2.	Når en medlemsstat har forpligtet sig til at overtage ansvaret for tilbagesendelsen, og de tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse truffet af den solidaritetsmodtagende medlemsstat, ikke tilbagesendes eller udsendes inden for otte måneder, skal den medlemsstat, der har overtaget ansvaret for tilbagesendelsen, ***efter at have hørt de lokale og/eller regionale myndigheder i de områder, hvor overførslen skal gennemføres, vedrørende gennemførligheden,*** overføre de pågældende personer til sit eget område i overensstemmelse med proceduren i artikel 57 og 58. Fristen løber fra vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, eller, efter omstændighederne, i artikel 49, stk. 2.

Begrundelse

Den foreslåede ændring skal sikre, at de lokale og/eller regionale myndigheder, som skal indlogere de personer, der ankommer i forbindelse med overtagelsen af tilbagesendelser, kan forberede sig på denne opgave så godt som muligt.

Anbefalet ændring 12

COM(2020) 610 final, artikel 55, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Foranstaltningerne i stk. 1 indebærer, at den medlemsstat, der overtager tilbagesendelsen, udfører en eller flere af følgende handlinger:	Foranstaltningerne i stk. 1 indebærer, at den medlemsstat, der overtager tilbagesendelsen, udfører en eller flere af følgende handlinger ***efter samråd med de kompetente lokale og/eller regionale myndigheder i den solidaritetsmodtagende medlemsstat, hvis det er relevant***:
a) yder rådgivning om tilbagesendelse og reintegration af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold	a) yder rådgivning om tilbagesendelse og reintegration af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold
b) benytter nationale programmer og ressourcer til at yde logistisk, finansiel og anden materiel bistand eller bistand i form af naturalier, herunder reintegration, til tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som er villige til frivilligt at udrejse	b) benytter nationale programmer og ressourcer til at yde logistisk, finansiel og anden materiel bistand eller bistand i form af naturalier, herunder reintegration, til tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som er villige til frivilligt at udrejse
c) lede eller støtte de politiske drøftelser og udvekslinger med myndighederne i tredjelande med henblik på at lette tilbagetagelsen	c) lede eller støtte de politiske drøftelser og udvekslinger med myndighederne i tredjelande med henblik på at lette tilbagetagelsen

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
d) kontakte de kompetente myndigheder i tredjelande med henblik på at kontrollere identiteten på tredjelandsstatsborgere og opnå et gyldigt rejsedokument	d) kontakte de kompetente myndigheder i tredjelande med henblik på at kontrollere identiteten på tredjelandsstatsborgere og opnå et gyldigt rejsedokument
e) på vegne af den solidaritetsmodtagende medlemsstat varetage de praktiske aspekter af gennemførelsen af tilbagesendelsen såsom transport med charter- eller rutefly eller andre transportmidler til tilbagesendelseslandet.	e) på vegne af den solidaritetsmodtagende medlemsstat varetage de praktiske aspekter af gennemførelsen af tilbagesendelsen såsom transport med charter- eller rutefly eller andre transportmidler til tilbagesendelseslandet.
Disse foranstaltninger berører ikke den solidaritetsmodtagende medlemsstats forpligtelser og ansvar som fastsat i direktiv 2008/115/EF.	Disse foranstaltninger berører ikke den solidaritetsmodtagende medlemsstats forpligtelser og ansvar som fastsat i direktiv 2008/115/EF.

Begrundelse

Den foreslåede ændring skal sikre, at de lokale og/eller regionale myndigheder, der kender de overførte personer fra deres indrejse, også inddrages i foranstaltningerne i forbindelse med overtagelsen til tilbagesendelse for at sikre disse personers rettigheder og en gnidningsløs overdragelse af ansvaret.

Anbefalet ændring 13

COM(2020) 610 final, artikel 57, stk. 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Overførslen af den berørte person fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, sker i overensstemmelse med den solidaritetsmodtagende medlemsstats nationale lovgivning efter samråd med de berørte medlemsstater, så snart det er praktisk muligt og senest fire uger efter bekræftelsen fra den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling,, eller efter at der er truffet en endelig afgørelse om en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel, hvis dette tillægges opsættende virkning, jf. artikel 33, stk. 3.	Overførslen af den berørte person fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, sker i overensstemmelse med den solidaritetsmodtagende medlemsstats nationale lovgivning efter samråd med de berørte medlemsstater, så snart det er praktisk muligt og senest fire uger efter bekræftelsen fra den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling,, eller efter at der er truffet en endelig afgørelse om en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel, hvis dette tillægges opsættende virkning, jf. artikel 33, stk. 3. ***Det er vigtigt at sikre, at de lokale og regionale myndigheder, der er ansvarlige for det planlagte sted for omfordelingen, tidligt informeres og høres.***

Begrundelse

For at muliggøre en effektiv modtagelse skal de kompetente lokale og regionale myndigheder ligeledes informeres og høres direkte, så de kan forberede sig på modtagelsen på relevant vis.

Anbefalet ændring 14

COM(2020) 610 final, artikel 72

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. I artikel 16 foretages følgende ændringer:	1. I artikel 16 foretages følgende ændringer:
[…]	[…]
2. Medlemsstaterne kan eventuelt være berettiget til et yderligere beløb på 10 000 EUR for familiemedlemmer til de i stk. 1 omhandlede personer, hvis disse får ret til indrejse for at sikre familiens enhed.	2. Medlemsstaterne kan eventuelt være berettiget til et yderligere beløb på 10 000 EUR for familiemedlemmer til de i stk. 1 omhandlede personer, hvis disse får ret til indrejse for at sikre familiens enhed. ***Det er især vigtigt at sikre, at en del af dette beløb udbetales direkte til de lokale eller regionale myndigheder, på hvis områder personer modtages via genbosætning eller indrejse af humanitære årsager.***
2. Artikel 17 affattes således:	2. Artikel 17 affattes således:
[…]	[…]
7. Kommissionen bemyndiges til, inden for rammerne af de midler, der er til rådighed, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på, hvis det anses for hensigtsmæssigt, at justere de beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, for at tage hensyn til de gældende inflationsrater, den relevante udvikling inden for overførsler af ansøgere om international beskyttelse og personer med international beskyttelse fra en medlemsstat til en anden såvel som faktorer, som kan optimere anvendelsen af det finansielle incitament, som disse beløb indebærer.	7. Kommissionen bemyndiges til, inden for rammerne af de midler, der er til rådighed, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på, hvis det anses for hensigtsmæssigt, at justere de beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, for at tage hensyn til de gældende inflationsrater, den relevante udvikling inden for overførsler af ansøgere om international beskyttelse og personer med international beskyttelse fra en medlemsstat til en anden såvel som faktorer, som kan optimere anvendelsen af det finansielle incitament, som disse beløb indebærer. ***Det er især vigtigt at sikre, at en del af dette beløb udbetales direkte til de lokale eller regionale myndigheder, på hvis områder personer modtages.***

Begrundelse

De foreslåede tilføjelser skal sikre, at de ansvarlige lokale eller regionale myndigheder får den nødvendige finansielle støtte.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU

Anbefalet ændring 15

COM(2020) 611 final, nr. 2)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	i) Betragtning 10 affattes således:
	(10) Ressourcerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden bør mobiliseres for at yde passende støtte til medlemsstaternes indsats for at anvende denne forordning, navnlig til de medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres på deres asyl- og modtagelsessystemer. Der bør stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed, også for de lokale og regionale myndigheder, herunder muligheden for at få direkte adgang til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden. EU bør desuden afsætte særlige midler for at sætte regioner under øget migrationspres, navnlig dem ved EU's ydre grænser, i stand til at modtage og bistå de uledsagede mindreårige, der ankommer på deres territorium.
Betragtning 31 affattes således:	***ii)*** Betragtning 31 affattes således:
»(31) For at sikre ansøgerens rettigheder bør vedkommende modtage afgørelsen om sin ansøgning skriftligt. Hvis afgørelsen ikke tildeler ansøgeren international beskyttelse, bør den ledsages af de faktuelle og retlige begrundelser for afgørelsen, oplysninger om afgørelsens konsekvenser og de måder, hvorpå afgørelsen kan anfægtes.	»(31) For at sikre ansøgerens rettigheder bør vedkommende modtage afgørelsen om sin ansøgning skriftligt. Hvis afgørelsen ikke tildeler ansøgeren international beskyttelse, bør den ledsages af de faktuelle og retlige begrundelser for afgørelsen, oplysninger om afgørelsens konsekvenser og de måder, hvorpå afgørelsen kan anfægtes.
(31a) For at gøre procedurerne mere effektive og mindske risikoen for forsvinden og sandsynligheden for uautoriserede bevægelser bør der ikke være nogen proceduremæssige huller mellem udstedelsen af en negativ afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse og udstedelsen af en afgørelse om tilbagesendelse. Der bør straks udstedes en afgørelse om tilbagesendelse til ansøgere, som får afslag på deres ansøgninger. Uden at dette berører retten til adgang til effektive retsmidler, bør afgørelsen om tilbagesendelse enten indgå i den negative afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse, eller, hvis der er tale om en særskilt akt, udstedes samtidig og sammen med den negative afgørelse.«	(31a) For at gøre procedurerne mere effektive og mindske risikoen for forsvinden og sandsynligheden for uautoriserede bevægelser bør der ikke være nogen proceduremæssige huller mellem udstedelsen af en negativ afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse og udstedelsen af en afgørelse om tilbagesendelse. Der bør straks udstedes en afgørelse om tilbagesendelse til ansøgere, som får afslag på deres ansøgninger***, og hvis medlemsstaten ikke har besluttet at tildele personen en selvstændig opholdstilladelse eller en anden opholdsret, fordi der foreligger en undtagelse eller af humanitære eller andre årsager***. Uden at dette berører retten til adgang til effektive retsmidler, bør afgørelsen om tilbagesendelse enten indgå i den negative afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse, eller, hvis der er tale om en særskilt akt, udstedes samtidig og sammen med den negative afgørelse.«

Begrundelse

Denne anbefaling styrker de lokale og regionale strukturer og er i overensstemmelse med RU's tidligere krav på dette område. Det er desuden helt afgørende, at EU øremærker særlige midler til de regioner, der har det største migrationspres.

Anbefalet ændring 16

COM(2020) 611 final, nr. 5), betragtning 40h

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ved anvendelsen af grænseproceduren for tilbagesendelse bør visse bestemmelser i [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse] finde anvendelse, da de regulerer elementer af tilbagesendelsesproceduren, der ikke er fastsat i denne forordning, navnlig dem, der vedrører definitioner, gunstigere bestemmelser, non-refoulement, barnets tarv, familieliv og helbredstilstand, risiko for forsvinden, forpligtelse til at samarbejde, frist for frivillig udrejse, afgørelse om tilbagesendelse, udsendelse, udsættelse af udsendelse, tilbagesendelse og udsendelse af uledsagede mindreårige, indrejseforbud, garantier i perioden frem til tilbagesendelsen, frihedsberøvelse, betingelser for frihedsberøvelse***, frihedsberøvelse af mindreårige og familier*** og nødsituationer. For at mindske risikoen for ulovlig indrejse og uautoriserede bevægelser for så vidt angår tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er omfattet af grænseproceduren for tilbagesendelse, kan tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold indrømmes en frist for frivillig udrejse på højst 15 dage, uden at dette berører muligheden for frivilligt at overholde forpligtelsen til at vende tilbage på et hvilket som helst tidspunkt.	Ved anvendelsen af grænseproceduren for tilbagesendelse bør visse bestemmelser i [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse] finde anvendelse, da de regulerer elementer af tilbagesendelsesproceduren, der ikke er fastsat i denne forordning, navnlig dem, der vedrører definitioner, gunstigere bestemmelser, non-refoulement, barnets tarv, familieliv og helbredstilstand, risiko for forsvinden, forpligtelse til at samarbejde, frist for frivillig udrejse, afgørelse om tilbagesendelse, udsendelse, udsættelse af udsendelse, tilbagesendelse og udsendelse af uledsagede mindreårige, indrejseforbud, garantier i perioden frem til tilbagesendelsen, frihedsberøvelse, betingelser for frihedsberøvelse og nødsituationer. For at mindske risikoen for ulovlig indrejse og uautoriserede bevægelser for så vidt angår tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er omfattet af grænseproceduren for tilbagesendelse, kan tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold indrømmes en frist for frivillig udrejse på højst 15 dage, uden at dette berører muligheden for frivilligt at overholde forpligtelsen til at vende tilbage på et hvilket som helst tidspunkt.

Begrundelse

RU går ind for, at frihedsberøvelsen af børn skal bortfalde helt.

Anbefalet ændring 17

COM(2020) 611 final, nr. 13), artikel 35a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Afvisning af en ansøgning og udstedelse af en afgørelse om tilbagesendelse Hvis en ansøgning afvises som uantagelig, som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til både flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus eller som stiltiende eller udtrykkeligt trukket tilbage, udsteder medlemsstaterne en afgørelse om tilbagesendelse i overensstemmelse med direktiv (EU) XXX/XXX [direktivet om tilbagesendelse]. Afgørelsen om tilbagesendelse udstedes som en del af afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse eller ved en særskilt akt. Hvis afgørelsen om tilbagesendelse udstedes ved en særskilt akt, udstedes den samtidig og sammen med afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse.	**Afvisning af en ansøgning og udstedelse af en afgørelse om tilbagesendelse** Hvis en ansøgning afvises som uantagelig, som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til både flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus eller som stiltiende eller udtrykkeligt trukket tilbage***, og hvis medlemsstaten ikke har besluttet at tildele personen en selvstændig opholdstilladelse eller en anden opholdsret, fordi der foreligger en undtagelse eller af humanitære eller andre årsager,*** udsteder medlemsstaterne en afgørelse om tilbagesendelse i overensstemmelse med direktiv (EU) XXX/XXX [direktivet om tilbagesendelse]. Afgørelsen om tilbagesendelse udstedes som en del af afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse eller ved en særskilt akt. Hvis afgørelsen om tilbagesendelse udstedes ved en særskilt akt, udstedes den samtidig og sammen med afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse.

Begrundelse

Kommissionens forslag er formuleret, så det hindrer medlemsstaterne i at yde beskyttelse af andre humanitære eller familiære årsager uden for den internationale beskyttelse, uden at de indleder en tilbagesendelsesprocedure. Dette er i modstrid med artikel 3, stk. 2, i COM(2016) 466 final (»kvalifikationsforordningen«), der rummer lige netop denne ret (»Denne forordning finder ikke anvendelse på andre nationale humanitære statusser, der tildeles af medlemsstaterne i henhold til deres nationale ret til de personer, der ikke kan tildeles flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus.«). Desuden er medlemsstaterne under bestemte omstændigheder endda forpligtede til at yde beskyttelse. Dette gælder for eksempel i tilfælde af sundhedsrisici, således som EU-Domstolen også har gjort klart med sin retspraksis efter M'Bodj-sagen. Forpligtelsen i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF (»direktiv om tilbagesendelse«) om at træffe en afgørelse om tilbagesendelse ved ulovligt ophold gør, at denne bestemmelse synes at være overflødig. Den foreslåede ændring svarer til artikel 6, stk. 4, i direktivet om tilbagesendelse.

Anbefalet ændring 18

COM(2020) 611 final, nr. 14), artikel 40, stk. 1, litra i)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I artikel 40 foretages følgende ændringer:	I artikel 40 foretages følgende ændringer:
a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:	a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:
»i) ansøgeren er statsborger eller, hvis der er tale om statsløse personer, tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser, hvor den besluttende myndighed har tildelt international beskyttelse, ifølge de seneste årlige EU-dækkende data fra Eurostat er på 20 % eller derunder, medmindre der er sket en væsentlig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de pågældende data fra Eurostat, eller ansøgeren tilhører en kategori af personer, for hvilke andelen på 20 % eller derunder ikke kan anses for at være repræsentativ for deres behov for beskyttelse«.	»i) ***der kan i den enkelte sag træffes beslutning om ansøgerens ansøgning inden for kort tid efter konklusionerne fra det første interview, og der er i tilfælde af en afgørelse om afslag på ansøgningen rimelig udsigt til en hurtig tilbagesendelse til hjemlandet eller et tredjeland, der er klar til modtagelse.***«
[…]	[…]

Begrundelse

Tilknytningen af sanktioner til nationalitet, som opstår via tilknytningen til beskyttelseskvoter, kan ikke forenes med forbuddet mod forskelsbehandling i folkeretten og EU-lovgivningen, hvis dette ikke er berettiget i den enkelte sag. RU foreslår derfor en procedure, der er orienteret mod muligheden for tilbagesendelse og sandsynligheden for en hurtig beslutning i den enkelte sag, således som det siden 2019 har været tilfældet i den schweiziske asylprocedure. Derved kan der træffes betydeligt flere beslutninger på kortere tid end ved tilknytningen til beskyttelseskvoten. Dette bidrager først og fremmest til at aflaste lokale og regionale myndigheder i grænseområderne. Denne model giver desuden mulighed for at træffe hurtige beslutninger, hvor der gives beskyttelse, og kan dermed fremskynde integrationen af personer med et klart behov for beskyttelse, f.eks. af personer, der bjerges på havet og har behov for international beskyttelse.

Anbefalet ændring 19

COM(2020) 611 final, nr. 14), artikel 40, stk. 5, litra c)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[…]	[…]
b) I stk. 5 tilføjes følgende litra:	b) I stk. 5 tilføjes følgende litra:
»c) ***ansøgeren er statsborger eller, hvis der er tale om statsløse personer, tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser, hvor den besluttende myndighed har tildelt international beskyttelse, ifølge de seneste årlige EU-dækkende data fra Eurostat er på 20 % eller derunder, medmindre der er sket en væsentlig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de pågældende data fra Eurostat, eller ansøgeren tilhører en kategori af personer, for hvilke andelen på 20 % eller derunder ikke kan anses for at være repræsentativ for deres behov for beskyttelse.***«	»c) ***der kan i den enkelte sag træffes beslutning om ansøgerens ansøgning inden for kort tid efter konklusionerne fra det første interview, og der er i tilfælde af en afgørelse om afslag på ansøgningen rimelig udsigt til en hurtig tilbagesendelse til hjemlandet eller et tredjeland, der er klar til modtagelse.***«

Begrundelse

Tilknytningen af sanktioner til nationalitet, som opstår via tilknytningen til beskyttelseskvoter, kan ikke forenes med forbuddet mod forskelsbehandling i folkeretten og EU-lovgivningen, hvis dette ikke er berettiget i den enkelte sag. RU foreslår derfor en procedure, der er orienteret mod muligheden for tilbagesendelse og sandsynligheden for en hurtig beslutning i den enkelte sag, således som det siden 2019 har været tilfældet i den schweiziske asylprocedure. Derved kan der træffes betydeligt flere beslutninger på kortere tid end ved tilknytningen til beskyttelseskvoten. Dette bidrager først og fremmest til at aflaste lokale og regionale myndigheder i grænseområderne. Denne model giver desuden mulighed for at træffe hurtige beslutninger, hvor der gives beskyttelse, og kan dermed fremskynde integrationen af personer med et klart behov for beskyttelse, f.eks. af personer, der bjerges på havet og har behov for international beskyttelse.

Anbefalet ændring 20

COM(2020) 611 final, nr. 15), artikel 41, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne behandler en ansøgning efter en grænseprocedure i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, hvis de omstændigheder, der er anført i artikel 40, stk. 1, litra ***c),*** f) eller i), gør sig gældende.	Medlemsstaterne behandler en ansøgning efter en grænseprocedure i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, hvis de omstændigheder, der er anført i artikel 40, stk. 1, litra f) eller i), gør sig gældende***, og i litra c) kun i tilfælde, hvor omstændighederne tyder på, at en hurtig beslutning og tilbagesendelse kan forventes i den pågældende enkeltsag***.

Begrundelse

Dette vil aflaste de lokale og regionale myndigheder, som ansøgerne er placeret hos under grænseproceduren.

Anbefalet ændring 21

COM(2020) 611 final, nr. 15), artikel 41, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Grænseproceduren kan kun anvendes i forbindelse med ***uledsagede mindreårige og*** mindreårige ***under 12 år*** og ***deres*** familiemedlemmer i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 40, stk. 5, litra b).	Grænseproceduren kan kun anvendes i forbindelse med mindreårige og ***ledsagende*** familiemedlemmer i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 40, stk. 5, litra b)***, eller i tilfælde, hvor der kan forventes en hurtig tildeling af international beskyttelse efter den vurdering, der foretages i henhold til artikel 40, stk. 5, litra c). Mindreårige bør ikke frihedsberøves i forbindelse med grænseprocedurer.***

Begrundelse

Den beskyttelse af mindreårige, der følger af folkeretten, gælder på samme måde for alle personer under 18 år. Særlige procedurer bør derfor kun anvendes, hvis det er i den mindreåriges interesse, eller af tungtvejende hensyn, jf. artikel 40, stk. 5, litra b), i forslaget (»fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden«), er berettiget i det enkelte tilfælde. Der bør ikke kunne ske en frihedsberøvelse af proceduremæssige årsager. Denne indstilling, der er orienteret mod mindreåriges tarv og medlemsstaternes sikkerhedsmæssige interesser, er i overensstemmelse med RU's tidligere synspunkter.

Anbefalet ændring 22

COM(2020) 611 final, nr. 15), artikel 41, stk. 9, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne undlader at anvende eller ophører med at anvende grænseproceduren på et hvilket som helst trin i proceduren, hvis:	Medlemsstaterne undlader at anvende eller ophører med at anvende grænseproceduren på et hvilket som helst trin i proceduren, hvis:
[…]	[…]
(b) der ***ikke*** kan ydes den nødvendige bistand ***til ansøgere med særlige proceduremæssige behov*** på de steder, der er omhandlet i stk. 14	(b) ***ansøgerne har særlige proceduremæssige behov, medmindre det er sikret, at*** der kan ydes den nødvendige bistand på de steder, der er omhandlet i stk. 14

Begrundelse

Personer med særlige proceduremæssige behov skal i det enkelte tilfælde have adgang til relevante støtteaktiviteter, ellers må de ikke henvises til en grænseprocedure.

Anbefalet ændring 23

COM(2020) 611 final, nr 15), artikel 41, stk. 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Grænseproceduren skal være så kort som mulig og samtidig muliggøre en fuldstændig og retfærdig behandling af ansøgningerne. Den skal omfatte den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, samt en eventuel afgørelse af en efterprøvelse og skal være afsluttet senest ***12*** uger efter registreringen af ansøgningen. Efter denne periode gives ansøgeren tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område, medmindre artikel 41a, stk. 1, finder anvendelse. Uanset de frister, der er fastsat i artikel 34, artikel 40, stk. 2, og artikel 55, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om behandlingsprocedurens og efterprøvelsesprocedurens varighed, der sikrer, at der i tilfælde af efterprøvelse af en afgørelse om afslag på en ansøgning inden for rammerne af grænseproceduren udstedes afgørelsen om en sådan efterprøvelse senest ***12*** uger efter registreringen af ansøgningen.	Grænseproceduren skal være så kort som mulig ***for at lette presset på grænseregionerne*** og samtidig muliggøre en fuldstændig og retfærdig behandling af ansøgningerne. Den skal omfatte den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, samt en eventuel afgørelse af en efterprøvelse og skal være afsluttet senest ***otte*** uger efter registreringen af ansøgningen. Efter denne periode gives ansøgeren tilladelse til at rejse ***videre ind*** på medlemsstatens område, medmindre artikel 41a, stk. 1, finder anvendelse. Uanset de frister, der er fastsat i artikel 34, artikel 40, stk. 2, og artikel 55, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om behandlingsprocedurens og efterprøvelsesprocedurens varighed, der sikrer, at der i tilfælde af efterprøvelse af en afgørelse om afslag på en ansøgning inden for rammerne af grænseproceduren udstedes afgørelsen om en sådan efterprøvelse senest ***otte*** uger efter registreringen af ansøgningen.

Begrundelse

Tidsrammen på 20 uger er urimelig lang, da den tvinger ansøgerne til at blive i transitområderne, hvilket lægger et uforholdsmæssigt stort pres på grænseregionerne. I sin dom vedrørende det ungarske transitområde af 14. maj 2020 fastslog EU-Domstolen, at »specifikke procedurer [ved grænsen] skal gennemføres inden for en rimelig tid«, og at der allerede efter fire uger skal gives adgang til den almindelige procedure. Eftersom situationen i transitområdet er en situation med frihedsberøvelse, skal grænseprocedurer i transitområdet gennemføres hurtigt. En periode på mere end otte uger, hvilket allerede er det dobbelte af den nuværende tilladte tidsfrist i henhold til artikel 43 i direktivet om asylprocedurer (fire uger), ville med stor sandsynlighed blive anset for urimelig både af EU-Domstolen og af Menneskerettighedsdomstolen (ECHR). En periode på otte uger er i de fleste tilfælde nok til at gennemføre en asylprocedure. Hvis proceduren ender med en negativ afgørelse, beregnes der yderligere otte uger til tilbagesendelsesproceduren. Hvis den samlede procedure varer mere end tre måneder, er det ikke sandsynligt, at tilbagesendelsen vil ske hurtigt og effektivt, som det forventes af grænseproceduren.

Anbefalet ændring 24

COM(2020) 611 final, nr. 15), artikel 41, stk. 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Under behandlingen af ansøgninger, der er omfattet af en grænseprocedure, tilbageholdes ansøgerne ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområder. Hver medlemsstat underretter senest [to måneder efter den dato, hvor denne forordning tages i anvendelse] Kommissionen om, på hvilke steder grænseproceduren vil blive anvendt ved de ydre grænser, i nærheden af de ydre grænser eller i transitområder, herunder når stk. 3 anvendes, og sikrer, at der er tilstrækkelig kapacitet på disse steder til at behandle de ansøgninger, der er omfattet af nævnte stykke. Ændringer i udpegningen af steder, hvor grænseproceduren anvendes, meddeles Kommissionen to måneder, før ændringerne træder i kraft.	Under behandlingen af ansøgninger, der er omfattet af en grænseprocedure, tilbageholdes ansøgerne ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområder. Hver medlemsstat underretter senest [to måneder efter den dato, hvor denne forordning tages i anvendelse] Kommissionen om, på hvilke steder grænseproceduren vil blive anvendt ved de ydre grænser, i nærheden af de ydre grænser eller i transitområder, herunder når stk. 3 anvendes, og sikrer, at der er tilstrækkelig kapacitet på disse steder til at behandle de ansøgninger, der er omfattet af nævnte stykke. ***Denne underretning skal ledsages af en rapport om høringen af de kompetente lokale og regionale myndigheder i de områder, hvor denne procedure skal gennemføres.*** Ændringer i udpegningen af steder, hvor grænseproceduren anvendes, meddeles Kommissionen to måneder, før ændringerne træder i kraft.

Begrundelse

Ved planlægningen af de steder, hvor grænseprocedurerne skal gennemføres, er det vigtigt, at der tages behørigt hensyn til de kompetente lokale og regionale myndigheders behov.

Anbefalet ændring 25

COM(2020) 611 final, nr. 15), artikel 41, stk. 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I situationer, hvor kapaciteten på de steder, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til stk. 14, midlertidigt er utilstrækkelig til at behandle de ansøgninger, der er omfattet af stk. 3, kan medlemsstaterne udpege andre steder inden for medlemsstatens område og, efter at have underrettet Kommissionen herom, midlertidigt og i så kort tid som muligt indlogere ansøgere dér.	I situationer, hvor kapaciteten på de steder, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til stk. 14, midlertidigt er utilstrækkelig til at behandle de ansøgninger, der er omfattet af stk. 3, kan medlemsstaterne ***efter forudgående høring af de kompetente lokale og regionale myndigheder*** udpege andre steder inden for medlemsstatens område og, efter at have underrettet Kommissionen herom, midlertidigt og i så kort tid som muligt indlogere ansøgere dér.

Begrundelse

Ved planlægningen af de steder, hvor grænseprocedurerne skal gennemføres, er det vigtigt, at der tages behørigt hensyn til de kompetente lokale og regionale myndigheders behov.

Anbefalet ændring 26

COM(2020) 611 final, nr. 16), artikel 41a, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Personer som omhandlet i stk. 1 ***tilbageholdes*** i en periode på højst ***12*** uger på steder ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområder. I de tilfælde, hvor medlemsstater ikke kan ***tilbageholde*** dem på disse steder, kan de dog benytte andre steder inden for deres område. ***12***-ugersperioden regnes fra det tidspunkt, hvor ansøgeren, tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse person ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på medlemsstatens område.	Personer som omhandlet i stk. 1 ***indkvarteres*** i en periode på højst ***otte*** uger på steder ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområder. I de tilfælde, hvor medlemsstater ikke kan ***indkvartere*** dem på disse steder, kan de dog***, efter at have rådført sig med de ansvarlige lokale og regionale myndigheder,*** benytte andre steder inden for deres område. ***8***-ugersperioden regnes fra det tidspunkt, hvor ansøgeren, tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse person ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på medlemsstatens område.

Begrundelse

Ved planlægningen af de steder, hvor grænseprocedurerne skal gennemføres, er det vigtigt, at der tages behørigt hensyn til de kompetente lokale og regionale myndigheders behov. Ligeledes bør der for at aflaste grænseområderne kun være otte uger til rådighed til gennemførelse af tilbagesendelsesproceduren. I sin dom vedrørende det ungarske transitområde af 14. maj 2020 fastslog EU-Domstolen, at »specifikke procedurer [ved grænsen] skal gennemføres inden for en rimelig tid«, og at der allerede efter fire uger skal gives adgang til den almindelige procedure. Eftersom situationen i transitområdet er en situation med frihedsberøvelse, skal grænseprocedurer i transitområdet gennemføres hurtigt. En periode på mere end otte uger, hvilket allerede er det dobbelte af den nuværende tilladte tidsfrist i henhold til artikel 43 i direktivet om asylprocedurer (fire uger), ville med stor sandsynlighed blive anset for urimelig både af EU-Domstolen og af Menneskerettighedsdomstolen (ECHR). En periode på otte uger er i de fleste tilfælde nok til at gennemføre en asylprocedure. Hvis proceduren ender med en negativ beslutning, beregnes der yderligere otte uger til tilbagesendelsesproceduren. Hvis den samlede procedure varer mere end tre måneder, er det ikke sandsynligt, at tilbagesendelsen vil ske hurtigt og effektivt, som det forventes af grænseproceduren. I henhold til artikel 34 i forslaget fra 2016 til en forordning om asylprocedurer fastslås det, at beslutninger om antagelighed og brugen af tredjelandsaftaler skal tages inden for en måned. En periode på mere end to måneder til en beslutning i en grænseprocedure ville derfor være urimelig set i et juridisk perspektiv. Det er også nødvendigt at beregne en kort periode, da der er større sandsynlighed for tilbagesendelse efter en kort procedure med minimale ventetider. Det er desuden vigtigt, at terminologien holdes ensartet i hele forslaget, og tvetydige termer som »tilbageholdt« bør undgås og erstattes med juridisk præcise formuleringer som »indkvarteret« i overensstemmelse med det reviderede direktiv om modtagelsesforhold.

Anbefalet ændring 27

COM(2020) 611 final, nr. 18), artikel 53, stk. 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne fastsætter kun ét niveau af efterprøvelse vedrørende en afgørelse truffet inden for rammerne af grænseproceduren.	Medlemsstaterne fastsætter ***en mulighed for efterprøvelse i overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder*** vedrørende en afgørelse truffet inden for rammerne af grænseproceduren. ***For efterprøvelser gælder tidsfristerne i den nationale lovgivning i henhold til artikel 55. Ansøgere har ret til at blive på området under efterprøvelsen, og mens resultatet heraf afventes i overensstemmelse med artikel 54.***

Begrundelse

Den usmidige begrænsning til kun ét niveau af efterprøvelse og den stramme frist for grænseprocedurerne griber ind i medlemsstaternes kompetencer, da disse er processuelt uafhængige for så vidt angår valget af retsmidler i forbindelse med grænseprocedurer. De er imidlertid bundet af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder i henhold til EU-Domstolens retspraksis, der fastslår, at regler vedrørende efterprøvelse skal være i overensstemmelse med forbuddet mod forskelsbehandling samt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet. Det betyder, at forskelsbehandling over for andre asylansøgere og ulige behandling i forhold til andre sammenlignelige administrative retsprocedurer ikke er tilladt. Dette ændringsforslag sikrer overensstemmelse med disse bestemmelser. Endvidere er det ikke muligt at fastsætte samme frist for afgørelsen af en efterprøvelse på EU-niveau, og det er derfor bedst at kæde denne sammen med bestemmelserne i den nationale forvaltningsretlige bestemmelser.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817

Anbefalet ændring 28

COM(2020) 612 final, betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Screeningen bør foretages ved eller i nærheden af den ydre grænse***, inden de pågældende personer gives tilladelse til indrejse på området***. Medlemsstaterne bør anvende nationalretlige foranstaltninger for at forhindre, at de pågældende personer ***indrejser*** på deres område under screeningen. I særlige tilfælde kan dette om nødvendigt omfatte frihedsberøvelse under overholdelse af den relevante nationale ret.	Screeningen bør foretages ved eller i nærheden af den ydre grænse. Medlemsstaterne bør anvende nationalretlige foranstaltninger for at forhindre, at de pågældende personer ***rejser videre ind*** på deres område under screeningen. I særlige tilfælde kan dette***, undtagen hvis der er tale om mindreårige,*** om nødvendigt omfatte frihedsberøvelse under overholdelse af den relevante nationale ret. ***Hvis videre rejse ind på området afvises som resultat af screeningsproceduren, finder artikel 14 i Schengengrænsekodeksen anvendelse.***

Begrundelse

International ret forhindrer, at børn fratages deres frihedsrettigheder af administrative årsager, og ifølge EU-Domstolen må mindreårige ikke som standard behandles som voksne i migrationssammenhænge. En afvisning af videre rejse efter screening skal være fuldt underbygget i overensstemmelse med Schengengrænsekodeksen.

Anbefalet ændring 29

COM(2020) 612 final, betragtning 20

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Til udførelse af screeningen bør medlemsstaterne under hensyntagen til geografi og eksisterende infrastruktur fastlægge egnede steder ***ved eller i nærheden af den ydre grænse***, så det sikres, at pågrebne tredjelandsstatsborgere og de personer, der befinder sig ved et grænseovergangssted, hurtigt kan underkastes screening. De opgaver, der er forbundet med screeningen, kan udføres i hotspotområder som omhandlet i artikel 2, nr. 23), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896[23].	Til udførelse af screeningen bør medlemsstaterne under hensyntagen til ***udtalelser fra de ansvarlige lokale og regionale myndigheder,*** geografi og eksisterende infrastruktur fastlægge egnede steder, så det sikres, at pågrebne tredjelandsstatsborgere og de personer, der befinder sig ved et grænseovergangssted, hurtigt kan underkastes screening. De opgaver, der er forbundet med screeningen, kan udføres i hotspotområder som omhandlet i artikel 2, nr. 23), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896[23].

Begrundelse

Medlemsstaterne skal have lov til at finde egnede steder ud fra deres nationale kontekst og muligheder. De skal især kunne tage højde for den særlige belastning i områder ved eller i nærheden af de ydre grænser gennem mulighederne for decentralisering. Det er i den forbindelse vigtigt, at der tages passende hensyn til de kompetente lokale eller regionale myndigheders behov ved planlægningen af de steder, hvor screeningen skal gennemføres.

Anbefalet ændring 30

COM(2020) 612 final, betragtning 24

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ved afslutningen af screeningen bør de myndigheder, der er ansvarlige for screeningen, udfylde en debriefingformular. Formularen sendes til de myndigheder, der behandler ansøgninger om international beskyttelse, eller til de kompetente tilbagesendelsesmyndigheder — afhængigt af, hvem der henvises til. I førstnævnte tilfælde bør de myndigheder, der er ansvarlige for screeningen, også angive eventuelle detaljer, der forekommer relevante for afgørelsen af, om de kompetente myndigheder bør behandle den pågældende tredjelandsstatsborgers ansøgning efter en fremskyndet behandlingsprocedure eller efter grænseproceduren.	Ved afslutningen af screeningen bør de myndigheder, der er ansvarlige for screeningen, udfylde en debriefingformular. Formularen sendes til de myndigheder, der behandler ansøgninger om international beskyttelse, eller til de kompetente tilbagesendelsesmyndigheder — afhængigt af, hvem der henvises til – ***og i givet fald også til de kompetente myndigheder, der i henhold til national lovgivning har ansvar for beskyttelsen af sundhed og sikkerhed, og/eller de kompetente myndigheder med ansvar for særligt sårbare personer såsom uledsagede mindreårige og kvinder, der rejser alene***. I førstnævnte tilfælde bør de myndigheder, der er ansvarlige for screeningen, også angive eventuelle detaljer, ***herunder især særlige behov for beskyttelse,*** der forekommer relevante for afgørelsen af, om de kompetente myndigheder bør behandle den pågældende tredjelandsstatsborgers ansøgning efter en fremskyndet behandlingsprocedure eller efter grænseproceduren.

Begrundelse

Ved begrundede sundheds- og sikkerhedsmæssige betænkeligheder bør der henvises til de respektive kompetente myndigheder. Selv om disse myndigheder har lov til at deltage i screeningen, bør det også sikres, at de modtager alle relevante oplysninger. Tilsvarende gælder i de tilfælde, hvor der i forbindelse med screeningen konstateres særlige behov for beskyttelse, hvis det i henhold til national lovgivning er en anden myndighed end den angivne, der er den kompetente myndighed, ligesom det jævnligt er tilfældet ved børn, men muligvis også ved ofre for menneskehandel og andre grupper. Det er navnlig vigtigt at huske de grupper, der er mest sårbare og udsatte for misbrug under alle dele af migrationsprocessen, såsom uledsagede mindreårige eller enlige kvinder.

Anbefalet ændring 31

COM(2020) 612 final, artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 3	*Artikel 3*
Screening ved den ydre grænse	**Screening ved den ydre grænse**
1. Denne forordning finder anvendelse på alle tredjelandsstatsborgere, der:	1. Denne forordning finder anvendelse på alle tredjelandsstatsborgere, der:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(a) pågribes i forbindelse med en ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, undtagen tredjelandsstatsborgere, for hvilke medlemsstaten ikke er forpligtet til at optage biometriske oplysninger i henhold til artikel 14, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 603/2013 af andre årsager end deres alder, eller	(a) pågribes i forbindelse med en ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, undtagen tredjelandsstatsborgere, for hvilke medlemsstaten ikke er forpligtet til at optage biometriske oplysninger i henhold til artikel 14, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 603/2013 af andre årsager end deres alder, eller
(b) ilandsættes på en medlemsstats område efter en eftersøgnings- og redningsaktion.	(b) ilandsættes på en medlemsstats område efter en eftersøgnings- og redningsaktion.
Screeningen finder anvendelse på disse personer, uanset om de har ansøgt om international beskyttelse.	Screeningen ***foretages af den kompetente myndighed, der i henhold til den nationale ret har ansvar for nægtelse af indrejse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2016/399 (»Schengengrænsekodeks«), og*** finder anvendelse på disse personer, uanset om de har ansøgt om international beskyttelse.

Begrundelse

Med screeningproceduren tilføjes endnu et trin i migrationsstyringsprocessen, der for mange medlemsstater ved de ydre grænser i forvejen er meget omfattende. For at undgå at dette kræver en særskilt procedure, som genererer en betydelig ekstra byrde, især for medlemsstaterne ved de ydre grænser, foreslår Regionsudvalget, at denne procedure integreres i grænsekontrollerne, og at de respektive nationale myndigheder, der er ansvarlige for nægtelsen af indrejse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, andet punktum, i forordning (EU) 2016/399 (»Schengengrænsekodeks«), pålægges denne opgave, hvis screeningen foregår i forbindelse med en indrejse uden opfyldelse af forudsætningerne for indrejse ved en ydre grænse. Denne integration i grænsekontrolproceduren og grænsemyndighedernes opgaver sikrer, at screeningen kan opfylde den ønskede funktion, navnlig med hensyn til at standsede personer kan henvises til de relevante procedurer så tidligt som muligt, og at procedurerne kan påbegyndes uden forsinkelse og afbrydelse. Da der er tre mulige tilgange, der kan komme i betragtning for de tredjelandsstatsborgere, som artikel 3 finder anvendelse på (nægtelse af indrejse, henvisning til de myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelsesproceduren, henvisning til asylmyndighederne eller den medlemsstat, der på grundlag af en solidaritetsmekanisme er ansvarlig for asylproceduren), hvoraf den ene er afvisning ved grænsen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2016/399 (»Schengengrænsekodeks«), sikrer denne fordeling af screeningen en sammenhængende tilgang og en forbindelse mellem screeningen og den mulige nægtelse af indrejse, hvilket gør det nemmere at opnå en effektiv gennemførelse af proceduren. Desuden kan resultatet af screeningen inddrages i afgørelsen om nægtelse af indrejse uden yderligere mellemliggende skridt.

Anbefalet ændring 32

COM(2020) 612 final, artikel 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Screeningen på medlemsstaternes område Medlemsstaterne foretager screening af tredjelandsstatsborgere, der befinder sig på deres område, hvis det ikke kan påvises, at de på lovlig vis har passeret en ydre grænse for at indrejse på medlemsstaternes område.	Screeningen på medlemsstaternes område Medlemsstaterne foretager screening af tredjelandsstatsborgere, der befinder sig på deres område, hvis det ikke kan påvises, at de på lovlig vis har passeret en ydre grænse for at indrejse på medlemsstaternes område. ***For at aflaste medlemsstaternes myndigheder bør dubleringer af dele af screeningfunktionerne, som i tilfælde med ansøgning om international beskyttelse, undgås.***

Begrundelse

Screening skal kun gennemføres separat, hvis det er nødvendigt. I forbindelse med ansøgning om international beskyttelse er visse screeningfunktioner (identifikation, særlige behov for beskyttelse) omfattet af kravene i Eurodac og direktivet om modtagelsesforhold, og screening bør være en del af disse procedurer.

Anbefalet ændring 33

COM(2020) 612 final, artikel 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 6	*Artikel 6*
Krav til screeningen	**Krav til screeningen**
1. I de i artikel 3 omhandlede tilfælde foretages screeningen på steder ***ved eller i nærheden af de ydre grænser***.	1. I de i artikel 3 omhandlede tilfælde foretages screeningen på ***passende*** steder ***i den respektive medlemsstat. Disse steder fastlægges efter høringer med de kompetente lokale eller regionale myndigheder.***
2. I de i artikel 5 omhandlede tilfælde foretages screeningen på et passende sted inden for en medlemsstats område.	2. I de i artikel 5 omhandlede tilfælde foretages screeningen på et passende sted inden for en medlemsstats område. ***Disse steder fastlægges efter høringer med de kompetente lokale eller regionale myndigheder.***
3. I de i artikel 3 omhandlede tilfælde foretages screeningen hurtigst muligt og afsluttes under alle omstændigheder senest fem dage efter pågribelsen i området ved de ydre grænser, ilandsætningen på den pågældende medlemsstats område eller henvendelsen ved grænseovergangsstedet. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere skal screenes samtidig, hvilket i praksis gør det umuligt at afslutte screeningen inden for denne frist, kan fristen på fem dage forlænges med yderligere højst fem dage.	3. I de i artikel 3 omhandlede tilfælde foretages screeningen hurtigst muligt og afsluttes under alle omstændigheder senest fem dage efter pågribelsen i området ved de ydre grænser, ilandsætningen på den pågældende medlemsstats område eller henvendelsen ved grænseovergangsstedet. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere skal screenes samtidig, hvilket i praksis gør det umuligt at afslutte screeningen inden for denne frist, kan fristen på fem dage forlænges med yderligere højst fem dage.
Hvad angår de i artikel 3, stk. 1, litra a), omhandlede personer, som artikel 14, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 603/2013 finder anvendelse på, nedsættes fristen for screeningen til to dage, såfremt de fysisk forbliver ved den ydre grænse i mere end 72 timer.	Hvad angår de i artikel 3, stk. 1, litra a), omhandlede personer, som artikel 14, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 603/2013 finder anvendelse på, nedsættes fristen for screeningen til to dage, såfremt de fysisk forbliver ved den ydre grænse i mere end 72 timer. ***Under alle omstændigheder skal der sikres en passende vurdering af hver enkelt sag for at forhindre forskelsbehandling i proceduren.***

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de i stk. 3 omhandlede ekstraordinære omstændigheder. De underretter også Kommissionen, så snart begrundelsen for at forlænge screeningens varighed ikke længere foreligger.	4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de i stk. 3 omhandlede ekstraordinære omstændigheder. De underretter også Kommissionen, så snart begrundelsen for at forlænge screeningens varighed ikke længere foreligger.
5. Den i artikel 5 omhandlede screening foretages hurtigst muligt og afsluttes senest tre dage efter pågribelsen.	5. Den i artikel 5 omhandlede screening foretages hurtigst muligt og afsluttes senest tre dage efter pågribelsen.
6. Screeningen omfatter følgende obligatoriske elementer:	6. Screeningen omfatter følgende obligatoriske elementer:
a) indledende helbreds- og sårbarhedstjek, jf. artikel 9	a) indledende helbreds- og sårbarhedstjek, jf. artikel 9
b) identifikation, jf. artikel 10	b) identifikation, jf. artikel 10
c) registrering af biometriske oplysninger i de relevante databaser, jf. artikel 14, stk. 6, i det omfang det endnu ikke er sket	c) registrering af biometriske oplysninger i de relevante databaser, jf. artikel 14, stk. 6, i det omfang det endnu ikke er sket
d) sikkerhedskontrol, jf. artikel 11	d) sikkerhedskontrol, jf. artikel 11
e) udfyldelse af en debriefingformular, jf. artikel 13	e) udfyldelse af en debriefingformular, jf. artikel 13
f) henvisning til den relevante procedure, jf. artikel 14.	f) henvisning til den relevante procedure, jf. artikel 14.
7. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal foretage screeningen.	7. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal foretage screeningen***, i overensstemmelse med artikel 3 og 5***.
Medlemsstaterne udpeger det kvalificerede lægepersonale, der skal udføre det i artikel 9 omhandlede helbredstjek. Nationale børnebeskyttelsesmyndigheder og nationale rapportører på området for bekæmpelse af menneskehandel inddrages om nødvendigt også.	Medlemsstaterne udpeger det kvalificerede lægepersonale, der skal udføre det i artikel 9 omhandlede helbredstjek. Nationale børnebeskyttelsesmyndigheder og nationale rapportører på området for bekæmpelse af menneskehandel inddrages om nødvendigt også.
De kompetente myndigheder kan under screeningen bistås eller støttes af eksperter eller forbindelsesofficerer og hold, der indsættes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og [Den Europæiske Unions Asylagentur], inden for rammerne af deres ansvarsområder.	De kompetente myndigheder kan under screeningen bistås eller støttes af eksperter eller forbindelsesofficerer og hold, der indsættes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og [Den Europæiske Unions Asylagentur], inden for rammerne af deres ansvarsområder.

Begrundelse

Medlemsstaterne skal have lov til at finde egnede steder ud fra deres nationale kontekst og muligheder. De skal især kunne tage højde for den særlige belastning i områder ved eller i nærheden af de ydre grænser gennem mulighederne for decentralisering. Der skal tages passende hensyn til de kompetente lokale og regionale myndigheders behov ved planlægningen af de steder, hvor screeningen skal gennemføres.

Proceduren må ikke gennemføres på en diskriminerende måde. Udpegelsen af de kompetente myndigheder skal tage højde for de foreslåede mål i artikel 3 og 5 for at forhindre overlapning.

Anbefalet ændring 34

COM(2020) 612 final, artikel 9, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis der er tegn på sårbarheder eller særlige modtagelses- eller proceduremæssige behov, skal den pågældende tredjelandsstatsborger modtage rettidig og tilstrækkelig støtte i betragtning af deres fysiske og mentale sundhed. I tilfælde af mindreårige ydes støtten af personale, der er uddannet og kvalificeret til at håndtere mindreårige, i samarbejde med børnebeskyttelsesmyndigheder.	Hvis der er tegn på sårbarheder eller særlige modtagelses- eller proceduremæssige behov, skal den pågældende tredjelandsstatsborger modtage rettidig og tilstrækkelig støtte i betragtning af deres fysiske og mentale sundhed ***gennem kvalificerede rådgivningsinstanser eller de kompetente myndigheder. Det bør ligeledes sikres, at der står kvalificerede fagfolk til rådighed, der kan tage hånd om specifikke behov hos særlige grupper af tredjelandsstatsborgere såsom gravide, ofre for kønsbaseret eller seksuel vold, personer med handicap og LGBTIQ-personer***. I tilfælde af mindreårige ydes støtten af personale, der er uddannet og kvalificeret til at håndtere mindreårige, i samarbejde med børnebeskyttelsesmyndigheder. ***Tilstedeværelsen af mindreårige meddeles med henblik herpå omgående til de nationale myndigheder, der er ansvarlige for beskyttelsen af mindreårige. Der foretages ikke screening af uledsagede mindreårige, da disse omgående skal henvises til de kompetente myndigheder med ansvar for at beskytte børn. Hvis der er tegn på alvorlige sikkerhedsmæssige betænkeligheder i henhold til artikel 40, stk. 5, litra b), informeres de kompetente myndigheder desuden herom.***

Begrundelse

Hvis der konstateres særlige behov for beskyttelse, skal der ydes bistand af rådgivningsinstanser eller af kompetente myndigheder med ansvar for beskyttelsen af personer i disse situationer med henblik på at sikre den rette ekspertbistand. Det skal desuden sikres, at de kompetente myndigheder med ansvar for beskyttelsen af mindreårige straks underrettes om tilstedeværelsen af mindreårige. Hvis personerne er uledsagede og mindreårige, skal de henvises til de kompetente myndigheder, så disse kan indlede relevante beskyttelses- og bistandsaktiviteter i henhold til international, europæisk og national lovgivning, og især for at der kan udpeges en værge eller ledsager. Samtidig har LGBTIQ-personer brug for beskyttelse, fordi de udgør den sidste gruppe af de mest sårbare migranter. De ankommer i øjeblikket til Europa i stort antal, men vi mangler egentlige beskyttelsessystemer for dem.

Anbefalet ændring 35

COM(2020) 612 final, artikel 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 14	*Artikel 14*
Resultatet af screeningen	**Resultatet af screeningen**
[…]	[…]

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Tredjelandsstatsborgere, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, henvises til de myndigheder, der er omhandlet i artikel XY i forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen], sammen med den formular, der er omhandlet i artikel 13 i denne forordning. Ved denne lejlighed skal de myndigheder, der foretager screeningen, i debriefingformularen påpege, hvilke elementer der umiddelbart ***synes at være relevante*** for henvisningen af de pågældende tredjelandsstatsborgere til den fremskyndede behandlingsprocedure eller grænseproceduren.	2. Tredjelandsstatsborgere, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, henvises til de myndigheder, der er omhandlet i artikel XY i forordning (EU) XXX/XXX [asylprocedureforordningen], sammen med den formular, der er omhandlet i artikel 13 i denne forordning. Ved denne lejlighed skal de myndigheder, der foretager screeningen, i debriefingformularen påpege, hvilke elementer der umiddelbart ***taler*** for ***eller imod*** henvisningen af de pågældende tredjelandsstatsborgere til den fremskyndede behandlingsprocedure eller grænseproceduren. ***Der skal ikke mindst henvises til konklusioner eller mistanker med hensyn til særlige behov for beskyttelse, især når der er tale om uledsagede mindreårige.***
[…]	[…]
7. Hvis de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 5, henvises til en passende asyl- eller tilbagesendelsesprocedure, afsluttes screeningen. Hvis ikke alle kontroller er gennemført inden for de frister, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3 og 5, afsluttes screeningen imidlertid for den pågældende person, som henvises til en relevant procedure.	7. ***De myndigheder, der er ansvarlige for beskyttelsen af sundhed og sikkerhed samt for beskyttelsen af særlige grupper, informeres om nødvendigt, og de berørte personer henvises til disse myndigheder, hvis dette er fastsat i den nationale lovgivning.***
	8. Hvis de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 5, henvises til en passende asyl- eller tilbagesendelsesprocedure, afsluttes screeningen. Hvis ikke alle kontroller er gennemført inden for de frister, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3 og 5, afsluttes screeningen imidlertid for den pågældende person, som henvises til en relevant procedure.

Begrundelse

For at sikre, at personer med særlige behov for beskyttelse ikke kanaliseres videre til grænseproceduren eller en fremskyndet procedure, som i disse tilfælde kun kan gennemføres med betydelige retlige og praktiske vanskeligheder, skal det præciseres, at disse henvises til asylmyndighederne, før der træffes beslutning om typen af procedure. Det bør især i særlige tilfælde af sundheds- og sikkerhedsmæssige betænkeligheder være muligt ikke blot at henvise til asylmyndighederne eller myndighederne med ansvar for tilbagesendelsesproceduren. Medlemsstaterne bør desuden bevare muligheden for at fastsætte et specifikt ansvar for bestemte grupper med særlige behov for beskyttelse. Det er navnlig vigtigt at tage højde for de særlige behov for beskyttelse, som uledsagede udenlandske mindreårige har.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet

Anbefalet ændring 36

COM(2020) 613 final, betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De i forordning (EU) XXX/XXX [asylforvaltning og migrationsstyring] fastsatte procedurer for gennemførelse af omfordeling og overtagelse af tilbagesendelser bør anvendes med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af solidaritetsforanstaltningerne i en krisesituation, men de bør tilpasses for at tage hensyn til situationens alvor og hastende karakter.	De i forordning (EU) XXX/XXX [asylforvaltning og migrationsstyring] fastsatte procedurer for gennemførelse af omfordeling og overtagelse af tilbagesendelser bør anvendes med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af solidaritetsforanstaltningerne i en krisesituation, men de bør tilpasses for at tage hensyn til situationens alvor og hastende karakter. ***Især uledsagede mindreårige bør hurtigst muligt flyttes til de medlemsstater, der er ansvarlige for dem, eller til andre steder i EU, hvis disse mindreårige har familiemedlemmer i andre EU-medlemsstater.***

Begrundelse

RU har længe haft den holdning, at man skal bestræbe sig på at opnå en forbedret adgang til rettigheder for uledsagede mindreårige, hvilket hænger sammen med den (retlige) nødvendighed af først og fremmest at tage højde for barnets tarv. EU er nødt til at hjælpe med at bringe uledsagede mindreårige til andre medlemsstater, hvis de har familiemedlemmer der, for at lette presset på grænseregioner og i en ånd af solidaritet og fælles ansvar, som den nye pagt bør fremme.

Anbefalet ændring 37

COM(2020) 613 final, betragtning 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at sikre at medlemsstaterne råder over den nødvendige fleksibilitet i tilfælde af en stor tilstrømning af migranter, der har til hensigt at søge om asyl, bør anvendelsesområdet for den grænseprocedure, der er fastsat i artikel 41 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*], udvides, og en krisestyringsprocedure for asyl bør give medlemsstaterne mulighed for ***i forbindelse med en grænseprocedure at træffe en afgørelse om realitetsbehandling af ansøgningen i de tilfælde, hvor ansøgeren er statsborger eller, for statsløse personer, tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser om indrømmelse af international beskyttelse for hele Unionen er 75 % eller derunder. I forbindelse med grænseproceduren i krisesituationer bør medlemsstaterne således fortsat anvende den grænseprocedure, der er fastsat i artikel 41 i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylprocedurer], men de kan beslutte at udvide dens anvendelsesområde til at omfatte statsborgere fra tredjelande, for hvilke den gennemsnitlige anerkendelsesprocent for EU er over 20 % men under 75 %***.	For at sikre at medlemsstaterne råder over den nødvendige fleksibilitet i tilfælde af en stor tilstrømning af migranter, der har til hensigt at søge om asyl, bør anvendelsesområdet for den grænseprocedure, der er fastsat i artikel 41 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*], udvides, og en krisestyringsprocedure for asyl bør give medlemsstaterne mulighed for***, i samråd med Kommissionen, at anvende den almindelige asylprocedure for at lette presset på grænseregionerne i situationer med migrationspres***.

Begrundelse

I pressede situationer lægger grænseprocedurer en ekstra byrde på grænseregionerne. Medlemsstaterne bør, i samråd med Kommissionen, have mulighed for at fravige grænseprocedurerne og gennemføre asylprocedurer i ikkegrænseregioner på deres landområde for at kunne styre ankomster effektivt.

Anbefalet ændring 38

COM(2020) 613 final, betragtning 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I krisesituationer bør medlemsstaterne i betragtning af det mulige pres på asylsystemet have mulighed for at nægte ansøgere, som er omfattet af en grænseprocedure, ***adgang til*** deres område i en længere periode end den, der er fastsat i artikel 41, stk. 11 og 13, i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*]. Procedurerne bør imidlertid afsluttes så hurtigt som muligt, og fristerne bør under alle omstændigheder kun kunne forlænges med en yderligere periode på højst otte uger; hvis procedurerne ikke kan afsluttes inden udløbet af den forlængede frist, ***bør ansøgerne*** gives tilladelse til at rejse ind på en medlemsstats område med henblik på at gennemføre proceduren for international beskyttelse.	I krisesituationer bør medlemsstaterne i betragtning af det mulige pres på asylsystemet***, men under hensyntagen til presset på de regioner, der er berørt af en sådan krise,*** have mulighed for at nægte ansøgere, som er omfattet af en grænseprocedure, ***videre rejse ind på*** deres område i en længere periode end den, der er fastsat i artikel 41, stk. 11 og 13, i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*]. Procedurerne bør imidlertid afsluttes så hurtigt som muligt, og fristerne bør under alle omstændigheder kun kunne forlænges med en yderligere periode på højst otte uger; hvis procedurerne ikke kan afsluttes inden udløbet af den forlængede frist, gives tilladelse til at rejse ***videre*** ind på en medlemsstats område med henblik på at gennemføre proceduren for international beskyttelse.

Begrundelse

En grænseprocedure må ikke forlænges, før konsekvensen heraf for regionerne er undersøgt.

Anbefalet ændring 39

COM(2020) 613 final, betragtning 23

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I en krisesituation bør medlemsstaterne have mulighed for at suspendere behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet af fordrevne personer fra tredjelande, der i ekstraordinære situationer med væbnet konflikt er i stor risiko for at blive udsat for vilkårlig vold og ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland. I sådanne tilfælde bør disse personer indrømmes øjeblikkelig beskyttelse. Medlemsstaterne bør genoptage behandlingen af ansøgningerne senest et år efter suspensionen.	I en krisesituation bør medlemsstaterne have mulighed for at suspendere behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet af fordrevne personer fra tredjelande, der i ekstraordinære situationer med væbnet konflikt er i stor risiko for at blive udsat for vilkårlig vold og ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland. I sådanne tilfælde bør disse personer indrømmes øjeblikkelig beskyttelse. ***I en krisesituation bør medlemsstaten også have mulighed for at give øjeblikkelig beskyttelsesstatus til børn og særligt sårbare personer samt til andre grupper af personer, som har behov for øjeblikkelig beskyttelse, hvis der er hjemmel hertil i den nationale lovgivning.*** Medlemsstaterne bør genoptage behandlingen af ansøgningerne senest et år efter suspensionen.

Begrundelse

I situationer, der er omfattet af kriseforordningen, har børn og personer med særlige behov for beskyttelse brug for et minimumsniveau af opholdssikkerhed. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør medlemsstaterne have mulighed for at lade borgere fra tredjelande blive af årsager, som er fastlagt i den nationale lovgivning.

Anbefalet ændring 40

COM(2020) 613 final, artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 1	*Artikel 1*
Formål	**Formål**
[…]	[…]
2. Med henblik på denne forordning forstås en krisesituation som:	2. Med henblik på denne forordning forstås en krisesituation som:
(a) en ekstraordinær situation med massetilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer, som indrejser på irregulær vis i en medlemsstat eller sættes i land på dens område efter eftersøgnings- og redningsaktioner, af en sådan størrelsesorden, sammenlignet med den berørte medlemsstats befolkning og BNP, og en sådan karakter, at den sætter medlemsstatens asyl-, modtagelses- eller tilbagesendelsessystem ud af funktion og kan have alvorlige konsekvenser for det fælles europæiske asylsystems eller den i forordning (EU) XXX/XXX [*asylforvaltning og migrationsstyring*] fastsatte fælles rammes virkemåde, eller	(a) en ekstraordinær situation med massetilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer, som indrejser på irregulær vis i en medlemsstat eller sættes i land på dens område efter eftersøgnings- og redningsaktioner, af en sådan størrelsesorden, sammenlignet med den berørte medlemsstats befolkning og BNP, og en sådan karakter, at den sætter medlemsstatens asyl-, modtagelses- eller tilbagesendelsessystem ud af funktion ***på lokalt, regionalt og/eller nationalt plan*** og kan have alvorlige konsekvenser for det fælles europæiske asylsystems eller den i forordning (EU) XXX/XXX [*asylforvaltning og migrationsstyring*] fastsatte fælles rammes virkemåde, eller
(b) en umiddelbar risiko for en sådan situation.	(b) en umiddelbar risiko for en sådan situation.

Begrundelse

Byrderne som følge af det store antal indrejser og ansøgninger er ofte af regional art og afhænger især af (ind)rejsevejene. Hvis systemet sættes ud af funktion på lokalt eller regionalt plan, bør dette ligeledes defineres som en krisesituation, hvis det har samme følger for de berørte personer, for at understrege, at selv om en medlemsstats asylsystem, udtrykt i procent, på nationalt plan stadig er funktionsdygtigt, er der dog steder og områder, hvor dette ikke er tilfældet, og at denne manglende funktionalitet kan medføre store problemer i forbindelse med levering eller annullering af tjenesteydelser på lokalt plan.

Anbefalet ændring 41

COM(2020) 613 final, artikel 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. I en krisesituation som defineret i artikel 1, stk. 2, og i overensstemmelse med procedurerne i artikel 3 kan medlemsstaterne i forbindelse med ansøgninger, der indgives i den periode, hvor nærværende artikel anvendes, fravige artikel 41 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*] på følgende punkter:	1. I en krisesituation som defineret i artikel 1, stk. 2, og i overensstemmelse med procedurerne i artikel 3 kan medlemsstaterne i forbindelse med ansøgninger, der indgives i den periode, hvor nærværende artikel anvendes, fravige artikel 41 i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*] på følgende punkter:
(a) uanset artikel 41, stk. 2, litra b), i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*] kan medlemsstaterne ***i forbindelse med en grænseprocedure træffe afgørelse om realitetsbehandlingen af en ansøgning i de tilfælde, hvor ansøgeren er statsborger eller, for så vidt angår statsløse personer, tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser om indrømmelse af international beskyttelse, der er truffet af den besluttende myndighed, ifølge Eurostats senest tilgængelige gennemsnitlige årlige data for hele Unionen er på 75 % eller derunder, foruden de i artikel 40, stk. 1, i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylprocedurer] omhandlede tilfælde***	(a) uanset artikel 41, stk. 2, litra b), i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylprocedurer] kan medlemsstaterne – ***i samråd med Kommissionen — give afkald på at gennemføre en grænseprocedure.***
(b) uanset artikel 41, stk. 11 og 13, i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*] kan den deri fastsatte maksimale varighed af grænseproceduren for behandling af ansøgninger forlænges med en yderligere periode på højst ***otte*** uger. Efter denne periode skal ansøgeren gives tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område med henblik på at gennemføre proceduren for international beskyttelse.	(b) uanset artikel 41, stk. 11 og 13, i forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*] kan den deri fastsatte maksimale varighed af grænseproceduren for behandling af ansøgninger forlænges med en yderligere periode på højst ***seks*** uger. Efter denne periode skal ansøgeren gives tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område med henblik på at gennemføre proceduren for international beskyttelse.

Begrundelse

I krisesituationer kan anvendelsen af grænseproceduren føre til yderligere overbelastninger i grænseområderne. Medlemsstaterne bør derfor, i samråd med Kommissionen, have mulighed for at give afkald på grænseproceduren for at opnå en mere effektiv håndtering af ankomster. Det bør ikke være muligt at forlænge grænseproceduren med mere end seks uger, så der ikke opstår en (yderligere) overbelastningssituation ved grænsen.

Anbefalet ændring 42

COM(2020) 613 final, artikel 10, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 10	*Artikel 10*
Indrømmelse af øjeblikkelig beskyttelsesstatus	**Indrømmelse af øjeblikkelig beskyttelsesstatus**
1. I en krisesituation som defineret i artikel 1, stk. 2, litra a), og på grundlag af en gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4 i nærværende artikel kan medlemsstaterne suspendere behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse, jf. forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*] og forordning (EU) XXX/XXX [*kvalifikationsforordningen*], for så vidt angår fordrevne personer fra tredjelande, der i ekstraordinære situationer med væbnet konflikt er i stor risiko for at blive udsat for vilkårlig vold og ikke er i stand til at vende tilbage til deres oprindelsesland. I sådanne tilfælde indrømmer medlemsstaterne de berørte personer øjeblikkelig beskyttelsesstatus, medmindre disse udgør en trussel mod medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden. En sådan status berører ikke deres igangværende ansøgning om international beskyttelse i den relevante medlemsstat.	1. I en krisesituation som defineret i artikel 1, stk. 2, litra a), og på grundlag af en gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4 i nærværende artikel kan medlemsstaterne suspendere behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse, jf. forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylprocedurer*] og forordning (EU) XXX/XXX [*kvalifikationsforordningen*], for så vidt angår fordrevne personer fra tredjelande, der i ekstraordinære situationer med væbnet konflikt er i stor risiko for at blive udsat for vilkårlig vold og ikke er i stand til at vende tilbage til deres oprindelsesland. I sådanne tilfælde indrømmer medlemsstaterne de berørte personer øjeblikkelig beskyttelsesstatus, medmindre disse udgør en trussel mod medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden. ***I en krisesituation bør medlemsstaten også have mulighed for at give øjeblikkelig beskyttelsesstatus til børn og særligt sårbare personer samt andre grupper af personer, som har behov for øjeblikkelig beskyttelse, hvis der er hjemmel hertil i den nationale lovgivning.*** En sådan status berører ikke deres igangværende ansøgning om international beskyttelse i den relevante medlemsstat.

Begrundelse

I situationer, der er omfattet af kriseforordningen, har børn og personer med særlige behov for beskyttelse brug for et minimumsniveau af opholdssikkerhed. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør medlemsstaterne have mulighed for at lade borgere fra tredjelande blive af årsager, som er fastlagt i den nationale lovgivning.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring] og forordning (EU) XXX/XXX [genbosætningsforordningen], identificering af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818

Anbefalet ændring 43

COM(2020) 614 final, nr. 14), artikel 10, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne optager biometriske oplysninger af alle ansøgere om international beskyttelse, der er fyldt ***seks*** år, i forbindelse med den screening, der er omhandlet i forordning (EU) XXX/XXX [*screeningsforordningen*], eller, hvis der ikke har kunnet optages biometriske oplysninger i forbindelse med screeningen, eller hvis ansøgeren ikke har været omfattet af en screening, når ansøgningen om international beskyttelse registreres, jf. artikel 27 i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*], og videregiver snarest muligt og senest 72 timer efter optagelsen af de biometriske oplysninger disse sammen med de i artikel 12, litra c)-p), i nærværende forordning omhandlede oplysninger til det centrale system og til CIR, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2.	Medlemsstaterne optager biometriske oplysninger af alle ansøgere om international beskyttelse, der er fyldt ***12*** år, i forbindelse med den screening, der er omhandlet i forordning (EU) XXX/XXX [*screeningsforordningen*], eller, hvis der ikke har kunnet optages biometriske oplysninger i forbindelse med screeningen, eller hvis ansøgeren ikke har været omfattet af en screening, når ansøgningen om international beskyttelse registreres, jf. artikel 27 i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*], og videregiver snarest muligt og senest 72 timer efter optagelsen af de biometriske oplysninger disse sammen med de i artikel 12, litra c)-p), i nærværende forordning omhandlede oplysninger til det centrale system og til CIR, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2.
Hvis artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) XXX/XXX [*screeningsforordningen*] finder anvendelse, og personen ansøger om international beskyttelse i forbindelse med en screening, skal hver medlemsstat for hver ansøger om international beskyttelse, der er fyldt ***seks*** år, anvende de biometriske oplysninger, der er optaget i forbindelse med en screening, og videregive disse sammen med de i artikel 12, litra c)-p), i nærværende forordning omhandlede oplysninger til det centrale system og til CIR, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, senest 72 timer efter registreringen af ansøgningen, jf. artikel 27 i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*].	Hvis artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) XXX/XXX [*screeningsforordningen*] finder anvendelse, og personen ansøger om international beskyttelse i forbindelse med en screening, skal hver medlemsstat for hver ansøger om international beskyttelse, der er fyldt ***12*** år, anvende de biometriske oplysninger, der er optaget i forbindelse med en screening, og videregive disse sammen med de i artikel 12, litra c)-p), i nærværende forordning omhandlede oplysninger til det centrale system og til CIR, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, senest 72 timer efter registreringen af ansøgningen, jf. artikel 27 i forordning (EU) XXX/XXX [*asylprocedureforordningen*].
Manglende overholdelse af fristen på 72 timer fritager ikke medlemsstaterne for deres pligt til at optage og videresende de biometriske oplysninger til CIR. Når fingerspidsernes tilstand ikke gør det muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i medfør af artikel 26, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny ansøgerens fingeraftryk og sender dem igen snarest muligt og senest 48 timer efter vellykket fingeraftryksoptagelse.	Manglende overholdelse af fristen på 72 timer fritager ikke medlemsstaterne for deres pligt til at optage og videresende de biometriske oplysninger til CIR. Når fingerspidsernes tilstand ikke gør det muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i medfør af artikel 26, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny ansøgerens fingeraftryk og sender dem igen snarest muligt og senest 48 timer efter vellykket fingeraftryksoptagelse.

Begrundelse

Visumkodeksen kræver fingeraftryk af ansøgere fra 12-årsalderen. Det samme gælder for børn, der kommer ind i EU på kort besøg under ind- og udrejsesystemet (EES). Tilpasningen af Eurodac's aldersgrænse til aldersgrænsen for visumkodeksen og EES sikrer sammenhæng og datapålidelighed på mellemlang/lang sigt.

Anbefalet ændring 44

COM(2020) 614 final, nr. 17), artikel 13, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne optager omgående biometriske oplysninger af alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er fyldt ***seks*** år, og som pågribes af de kompetente kontrolmyndigheder i forbindelse med irregulær passage af grænsen til den pågældende medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen efter at være kommet fra et tredjeland, og som ikke afvises, eller som fysisk forbliver på medlemsstaternes område uden at være varetægtsfængslet, indespærret eller på anden vis frihedsberøvet i hele tidsrummet mellem pågribelsen og udsendelsen på grundlag af afgørelsen om afvisning.	Medlemsstaterne optager omgående biometriske oplysninger af alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er fyldt ***12*** år, og som pågribes af de kompetente kontrolmyndigheder i forbindelse med irregulær passage af grænsen til den pågældende medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen efter at være kommet fra et tredjeland, og som ikke afvises, eller som fysisk forbliver på medlemsstaternes område uden at være varetægtsfængslet, indespærret eller på anden vis frihedsberøvet i hele tidsrummet mellem pågribelsen og udsendelsen på grundlag af afgørelsen om afvisning.

Begrundelse

Visumkodeksen kræver fingeraftryk af ansøgere fra 12-årsalderen. Det samme gælder for børn, der kommer ind i EU på kort besøg under ind- og udrejsesystemet (EES). Tilpasningen af Eurodac's aldersgrænse til aldersgrænsen for visumkodeksen og EES sikrer sammenhæng og datapålidelighed på mellemlang/lang sigt.

Anbefalet ændring 45

COM(2020) 614 final, nr. 18), artikel 14, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne optager omgående biometriske oplysninger af alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er fyldt ***seks*** år, og som opholder sig ulovligt på deres område.	Medlemsstaterne optager omgående biometriske oplysninger af alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er fyldt ***12*** år, og som opholder sig ulovligt på deres område.

Begrundelse

Visumkodeksen kræver fingeraftryk af ansøgere fra 12-årsalderen. Det samme gælder for børn, der kommer ind i EU på kort besøg under ind- og udrejsesystemet (EES). Tilpasningen af Eurodac's aldersgrænse til aldersgrænsen for visumkodeksen og EES sikrer sammenhæng og datapålidelighed på mellemlang/lang sigt.

Anbefalet ændring 46

COM(2020) 614 final, nr. 19), artikel 14a, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne optager omgående biometriske oplysninger af alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er fyldt ***seks*** år, og som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation, jf. forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring*].	Medlemsstaterne optager omgående biometriske oplysninger af alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er fyldt ***12*** år, og som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation, jf. forordning (EU) XXX/XXX [*forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring*].

Begrundelse

Visumkodeksen kræver fingeraftryk af ansøgere fra 12-årsalderen. Det samme gælder for børn, der kommer ind i EU på kort besøg under ind- og udrejsesystemet (EES). Tilpasningen af Eurodac's aldersgrænse til aldersgrænsen for visumkodeksen og EES sikrer sammenhæng og datapålidelighed på mellemlang/lang sigt.

II. **POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens forslag til en ny pagt om migration og asyl, som den vil bruge til at overvinde medlemsstaternes blokering igennem fem år af et fælles asyl- og migrationssystem. Udvalget støtter Kommissionens mål om at udvikle et omfattende system, som styrer migrationen, herunder flugtmigration, på lang sigt og bygger på europæiske værdier, især på værdierne om solidaritet og værdighed samt EU-retten og folkeretten ([1]);

2. er bekymret over, at der ikke i tilstrækkelig grad tages hensyn til den lokale og regionale dimension i forslagene inden for rammerne af den nye pagt, og at EU-landene ved de ydre grænser igen primært skal være ansvarlige for ankomst og registrering. Udvalget forholder sig i den forbindelse kritisk til opretholdelsen af kriteriet om første indrejseland. Udvalget ønsker derfor med henblik på ægte solidaritet, at asylansøgerne fordeles hurtigt og retfærdigt på andre medlemsstater, og at det nye europæiske asylagentur, lokale og regionale myndigheder og civilsamfundsaktører inddrages i højere grad med henblik på et samarbejde på flere niveauer omfattende de interesserede parter i den offentlige og private sektor;

3. gentager sit krav om en langsigtet løsning på udfordringerne med at håndtere irregulær indrejse og indkvartere personer, der søger beskyttelse, i overensstemmelse med folkeretten og EU-lovgivningen, idet det skal sikres, at princippet om non-refoulement overholdes, og at der ved samtlige beslutninger og forholdsregler tages hensyn til sårbare personers interesse. Udvalget foreslår med henblik herpå, at forordningen om asyl- og migrationsforvaltning og den nye pagt om migration og asyl tager udgangspunkt i eksisterende bedste praksis for frivillig geografisk fordeling på regionalt niveau, hvor der anvendes en nøgle baseret på data om befolkning, arbejdsløshed og indkomst ([2]);

4. konstaterer, at en fast kvote for fordelingen af asylansøgere i Unionen ikke har været realistisk, men er dog generelt positivt indstillet over for Kommissionens forslag om at indføre en solidaritetsmekanisme, som alle medlemsstater skal deltage i, men som giver dem mulighed for at vælge mellem forskellige former for bidrag. Udvalget gør opmærksom på, at for at denne mekanisme skal kunne fungere, er der behov for en balance mellem antallet af steder, der kan modtage flygtninge, og andre former for bidrag. Det er derfor afgørende at sikre, at antallet af medlemsstater, der modtager flygtninge, står i rimeligt forhold til antallet af medlemsstater, der vælger andre former for bidrag, og at andelen af asylansøgere, der er berettiget til asyl, står i rimeligt forhold til andelen af personer, som skal tilbagesendes;

([1]) Præsidiets erklæring om situationen for migranter i Moria (COR-2020-02499), nr. 9.

([2]) Dette er tilfældet i »SHARE«-forslaget — et initiativ sat i værk af den baskiske regering, som støttes af flere regionalregeringer. Det har til formål at fremme solidaritet og medansvar i forbindelse med modtagelse af flygtninge og asylansøgere og anvender en geografisk fordelingsnøgle baseret på de tre førnævnte centrale parametre.

5. er dog skeptisk set i lyset af kompleksiteten af den foreslåede procedure med hensyn til, om systemet med overtagelse af tilbagesendelse kan gennemføres i praksis. Udvalget foreslår i denne sammenhæng, at der indføres et system bestående af økonomiske incitamenter og sanktioner for at sikre gennemførelsen af solidaritetsmekanismen;

6. understreger betydningen af menneskerettigheds- og retsstatsprincipperne (f.eks. fri adgang til uafhængig rådgivning og repræsentation samt til De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR)), som også gælder ved EU's ydre grænser. Dette gælder især i forbindelse med den foreslåede grænseprocedure, som skal være i overensstemmelse med de europæiske værdier og retsstatsprincippet og sikre, at der ikke sker forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og der bør findes en anden model end den model, der knytter sig til beskyttelseskvoten, for grænseproceduren. De nye grænseprocedurer skal også sikre disse standarder i praksis;

7. tilskynder til, at medlovgiverne efterprøver, om reglerne i artikel 53 og 54 i forslaget til en forordning om asylprocedurer er forenelige med EU-Domstolens praksis vedrørende effektive retsmidler og nødvendigheden af at overholde yderligere principper i den europæiske lovgivning og retsstatsprincipper ved udformningen af den retlige beskyttelse set i lyset af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder;

8. opfordrer til, at den foreslåede screeningprocedure gennemføres på en måde, som giver mulighed for en effektiv afdækning af »særlige sårbarheder« på et tidligt tidspunkt. Hertil hører fastlæggelse af og en passende håndtering af de persongrupper, der i direktivet om modtagelsesforhold og den foreslåede forordning om asylforvaltning omtales som særligt sårbare;

9. bemærker, at den maksimale varighed af denne screening på fem dage i mange tilfælde ikke rækker til rent faktisk at opdage særlige behov for beskyttelse. I grænseregionerne skal der afsættes yderligere ressourcer til sikring af, at procedurerne gennemføres ordentligt, særlige behov identificeres korrekt og diskriminerende praksis, som f.eks. racemæssig profilering, forhindres;

10. understreger behovet for at undgå dubleringer i screeningsproceduren og at styrke dens effektivitet;

11. gør opmærksom på, at en vellykket krisestyring især begynder på lokalt og regionalt plan, og at koordineringen med de lokale og regionale myndigheder bør have højeste prioritet;

12. foreslår, at øjeblikkelig beskyttelse i krisesituationer, efter medlemsstaternes egne skøn, ikke kun skal tildeles personer, der flygter fra væbnede konflikter, men også andre sårbare persongrupper, herunder især børn og ofre for tortur og traumer samt ofre for menneskehandel, hvor den sidstnævnte gruppe kan være vanskelig at identificere;

13. påpeger, at det er nødvendigt at overholde den generelle forordning om databeskyttelse og de generelle principper for databehandling, og opfordrer medlovgiverne til at tage passende hensyn til forbeholdene fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som især har udtalt sig om forslagene til screeningforordningen og Eurodacforordningen;

14. foreslår, at aldersgrænsen for biometrisk dataindsamling inden for rammerne af Eurodac sættes til 12 år for at tilpasse den til alderskravene i visumkodeksen og ind- og udrejsesystemet. Lagring af biometriske oplysninger ledsages altid af risici i forhold til databeskyttelse. Det anbefales derfor at sikre, at oplysninger om personer, der muligvis endnu ikke forstår, hvad der er på spil, ikke gemmes til retshåndhævelsesformål;

15. glæder sig over Kommissionens ønske om at skabe sikre adgangsveje til Europa. Dette udgør et supplerende europæisk bidrag til den internationale beskyttelse af flygtninge og kan ikke erstatte individuelle asylprocedurer;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvide programmet for genbosætning yderligere, at etablere yderligere humanitære indrejseprogrammer såsom lokalsamfundsbaserede sponsorordninger og at fremme ansættelsen af kvalificerede og dygtige arbejdstagere fra tredjelande;

17. understreger, at mange lokale og regionale myndigheder i hele EU er villige og i stand til aktivt at engagere sig i modtagelsen og integrationen af sårbare migranter og henviser til potentialet i RU's initiativ »Byer og regioner for integration«. Udvalget foreslår, at Kommissionen tager højde for regionernes og byernes bedste integrationspraksis med henblik på at fremme gennemførelsen heraf andre steder, stimulere til nye initiativer og bidrage til at opbygge en mere konstruktiv offentlig debat om retten til asyl og migration;

18. opfordrer til, at der føres og udvikles effektive samarbejdspolitikker med tredjelande. Med henblik herpå er EU nødt til at udvikle en ny strategi til støtte for bæredygtig udvikling i disse tredjelande, især i Afrika, ved at fremme bæredygtig økonomisk udvikling og demokrati i disse lande med initiativer inden for sundhed, produktion, uddannelse, opbygning af infrastruktur og bæredygtige og demokratiske økonomiske fremskridt, der medfører, at befolkningen ikke er nødt til at migrere;

19. udtrykker forventning om, at der i højere grad end hidtil tages hensyn til frivillige tilbud på lokalt og regionalt niveau med hensyn til modtagelsen af sårbare personer i forbindelse med den nye europæiske pagt om migration og asyl;

20. glæder sig over handlingsplanen om integration og inklusion 2021-2027 som et nødvendigt supplement til den nye pagt om migration og asyl og den anerkendelse af de lokale og regionale myndigheders rolle, som denne indeholder, og ser frem til gennemførelsen af det aftalte samarbejde om integration mellem Kommissionen og udvalget;

21. mener, at foranstaltningerne inden afrejse og ankomst er uløseligt forbundne med en effektiv udvikling af lovlige migrationsveje, for at der kan tages højde for målsætningerne i handlingsplanen om at dække alle de forskellige faser af integrationsprocessen;

22. understreger nødvendigheden af en nem og klar adgang for lokale og regionale myndigheder, herunder på det makroregionale plan, til EU-støttemidler til integration og inklusion;

23. understreger vigtigheden af at bekæmpe desinformation om integration og migration vha. konkrete fakta og tal for at modvirke forskelsbehandling, fordomme, racisme og fremmedhad. Udvalget opfordrer med henblik herpå Kommissionen til i sin årlige strategiske fremsynsrapport at medtage resultaterne fra EU's årlige regionale og lokale barometer, som er et evidensbaseret instrument, der bl.a. viser konsekvenserne af migration og integration for byer og regioner. Udvalget opfordrer desuden Kommissionen til at presse på for kommunikations- og informationskampagner med et humanistisk budskab rettet mod modtagersamfundene med det formål at forklare behovet for korrekt behandling og styring af migrationsstrømme;

24. bakker udtrykkeligt op om en intensivering af indsatsen for at bekæmpe smugling af migranter og afskrække migranter fra at foretage livsfarlige rejser. Udvalget understreger i den forbindelse, at det er nødvendigt at styrke de europæiske agenturers rolle og revidere EU-handlingsplanen for bekæmpelse af smugling af migranter, som også skaber klarhed over, hvilken rolle privat redning til søs spiller. Det er vigtigt at undgå at gøre opfyldelsen af retlige forpligtelser (som f.eks. forpligtelsen til redning til søs) strafbar. Efter udvalgets opfattelse bør samarbejdet i forbindelse med redning til søs koordineres på europæisk plan og udvides i samarbejde og gensidig respekt mellem statslige og ikkestatslige aktører;

25. opfordrer til, at der rettes særlig opmærksomhed mod potentielle ofre for menneskehandel (kvinder, unge og børn), og understreger betydningen af at foretage en korrekt identifikation af dem. Sker dette ikke i denne fase, kan de pågældende nemlig blive nægtet deres menneskerettigheder eller en række foranstaltninger, som de ellers burde være beskyttet af som følge af de krænkelser, de er blevet udsat for. I den forbindelse mener udvalget, at det er vigtigt med samordning med de lokale og regionale myndigheder kombineret med en indsats på tværs af flere instanser om afdækning, tidlig identifikation og indledende bistand til ofrene med henblik på fuld inklusion og integration for at undgå risikoen for grov udnyttelse af sårbare personer, såsom potentielle ofre for menneskehandel. For at garantere en passende modtagelse, som tilgodeser de individuelle behov hos ofre for menneskehandel, skal varetagelsen af dem bygge på individuelle planer med henblik på at respektere den enkeltes identitet, forventninger, evner og rettigheder. Udvalget understreger, at indsatsen på tværs af instanser, som har fokus på at selvstændiggøre ofrene, er afgørende for at sikre deres integration i samfundet og bane vejen for deres fulde autonomi;

26. mener, at målene i pagten om migration og asyl, især sikringen af solidaritet mellem medlemsstaterne og en samlet tilgang, som samler foranstaltningerne på området for migration, asyl, integration og grænsestyring, kun kan nås af medlemsstaterne, hvis de handler i fællesskab inden for rammerne af det fælles europæiske asylsystem, og hvis de enkelte medlemsstaters interesser og kompetencer i højere grad anerkendes i solidaritetsmekanismen. Udvalget bekræfter, at forslagene under pagten er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, eftersom formålet/-ene med den foreslåede foranstaltning — en reform af det fælles europæiske asylsystem — ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af medlemsstaterne, men på grund af omfanget og virkningerne af denne foranstaltning kan nås bedre på EU-niveau. Desuden giver den foreslåede foranstaltning en klar fordel sammenlignet med foranstaltninger, der træffes på nationalt, regionalt eller lokalt niveau. Udvalget påpeger endvidere, at det er nødvendigt, at proportionalitetsprincippet overholdes.

Bruxelles, den 19. marts 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg